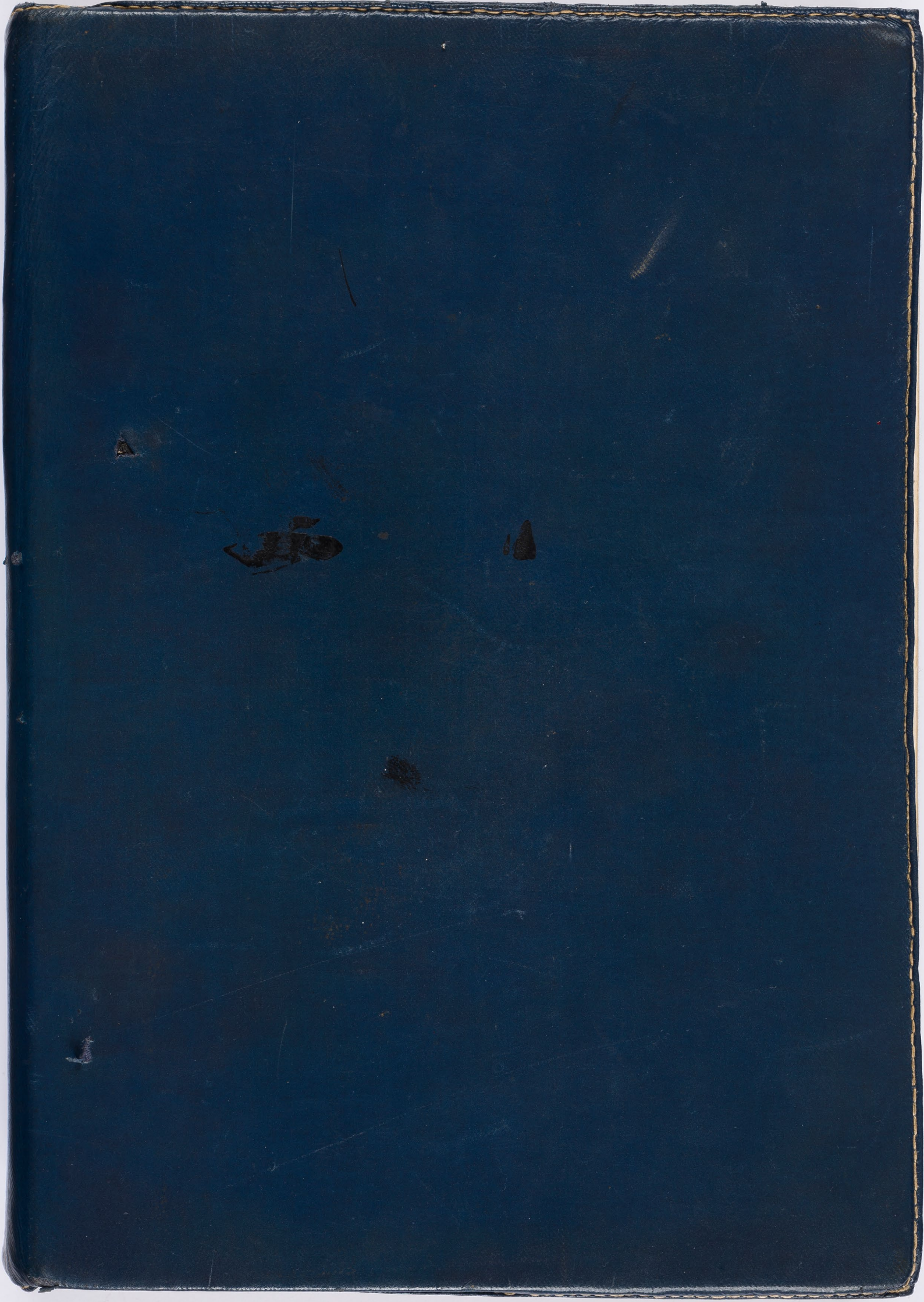

● KNIHA - 1974

KRONIKA LŠEK

DRUZINA

11. ODDÍLU

družiny „Lišek“

Čistě listy papíru v nové kronice naší družiny mi připomínají jednu povinnost: sepsat již sedmiletou historii nejstarší družiny naší Jedenáctky. Proč nejstarší? Nikdy nezánikla a i své jméno si udržela. A po tolika letech a tolika stranách popsané kroniky se nabízejí otázky: jak dál a kdo dál? Ale než sám průběh činnosti na tyto otázky odpovím, zatahám za rousky oddílové staršiky a trochu i sebe. A ze srdce si přeji, aby mnohotvárná a zajímavá historie byla příslibem do budoucna. ^{březen 74}
V časech, které následovaly po spatření Velkého Bobra se uvažovalo o existenci chlapců ze školy v Korunovačnické ulici ve formě družiny I. oddílu Psohlavců. Zájem o činnost v takovém oddílu je však tak velký, že vyžaduje ustavení 11. oddílu sítě diska psohlavci. O existenci našeho oddílu se tedy rozhodlo v prosinci roku 1966. Zakládajícími družinami byly Pantheri (v té době se jmenovali ještě Vlčata, název si změnil v době obnovení Junáka - únor 1968), Medvědi (kteří se na podzim roku 1968 rozpadli) a konečně Lišky. Rozdělení do družin je provedeno ke konci roku 1966 a naše první sestava vypadala takto: ①

S novou klubovnou se může začít rozvíjet i život družiny. Dne 17.2. 1967 se uskutečnila první družinová, na které byl přítomen rádce Lišák, podrádce Šidlo a Lelen. I v malém počtu pěti a později sedmi členů dokázala družina vyvíjet kvalitní činnost a svou převahou nad oběma zbylými družinami založila „mýtus“ o nejlepší družině 11. oddílu. Až do tábora Růže ve všech bodovacích vítězích Lišky! 3. družinová v pořadí znamená začátek dlouhodobé družinové hry (DDH) Liščí stopa. Je samozřejmě zavedena kronika, družinové bodování

RÁDCE:	Lišák
PODRÁDCE:	Šidlo
OSTATNÍ:	Stopa
	Lelen
	Pískle

OBRAŤ
únor 1967: nováčci Ondra a Riša

a dokonce vyšla dvě ručně psaná a kreslená čísla časopisu „Lišky“. Lišky v té době mají dokonce vlastní knihovnu!! Sestava samozřejmě prodělává změny, nejdříve ztrácí družina člena Stopu pro nesplnění Nováčkovské zkoušky. Stejně důvody znamenají odchod i pro Říšu (později Řiřifi). Stopa odešel začátkem března a Říša v květnu 1967. Myslím, že úroveň tehdejších Lišek může být nám i ostatním družinám vzorem. Chlapci neměli zkušenosti, ale nadšením zvládli úplně vše a nedivíme se zaviděnáhodné úrovni. Naopak málokdy to klapalo v družině Medvěďů. Její rozkol několikrát zavinil přeházení družin, tedy členstva v nich. Bylo tomu tak i v květnu 1967. Po tomto prvním a ne posledním přebudování vyhlíží Lišky takto:

Dosavadní členové družiny (Alisek přišel z Šidlo, Lelen a Ondra odcházejí k Medvěďům, kde se stává šidlo rádce a Ondra podrádce. Táboru Rýže se zúčastňují čtyři Lišky - Lišák, Šolím, Alisek a Piskle, kterému se později říká Pajda. Na táboře se družina příliš neosvědčila. Vše se prostě tak nedařilo jako v Praze. Občas také družina nevyhrála a začaly rozepře. Po táboře tedy přichází Piňďa z Vlčat. Brzy po něm jsou tu nováčci. Opět se přihlásil Říša, nyní s novou přezdívkou Řiřifi a rovněž po druhé tu je Klička, poprvé byl členem Vlčat. V zájmu vylepšení družiny a podnícení zájmu zahajuje Lišák novou družinovou dlouhodobou hru, která se jmenuje Ostrov Yamota. Nepovedla se již tak dobře, trvala asi 4 měsíce a stala se příliš rozveklou. Začíná rok obnovení Junáka, rok 1968 a s ním se v lednu objevuje nováček Jirka, později s přezdívkou Orlik. V únoru je naopak vyloučen Klička. V té době družina zanedbala kro-

NOVÁČCI: Jirka (Orlik) leden 1968
Miki - květen 1968
tedy praví, že družina měla dobrou úroveň, i když o něco horší než ve slavnější první polovině roku. Podstatnou chybou je jev, který se opakuje i později - družina je příliš závislá na osobě rádce a podrádce, prakticky jen oni táhnou činnost. Řiřifi v květnu nového roku přivádí Mikiho, ale sám odchází dobrovolně do 82. oddílu obnoveného Junáka. Byla škoda tohoto aktivního exčlena. Pokoušel se opět vydávat časopis Lišky. Společně s přechodem střediska Psohlavci do Junáka jsou tu i personální změny v oddíle po junáckém duchu. Lišák, šidlo a Ondra se honosí novou funkcí oddílového rádce. Opětná změna sestavy a družina vypadá takto:

A i v této sestavě jedou Lišky na první samostatný tábor Jedenáctky - Tábor Bez konce. Díky ucelenosti a sehralosti kolektivu uspěla družina v Dlouhodobé táborové hře Radrigův odkaz a díky šikovnosti a obětavosti Šolima a nislů by nebyly kamenem úrazu. Ale družině nebylo dopřáno v této sestavě pokračovat v práci i po táboře. Byla to opět družina Medvěďů, která svým špatným stavem zavinila své vlastní rozpuštění. Nepříliš dlouho vypadá sestava díky přírůstkům z Medvěďů a nováčkům takto:

Ale to se již blíží Vlkovo působení na vojně a s tím i vůdcovství Jaskova. Na výpravě na Borek (vánoční výprava 1968) se tedy vůdcem oddílu stává Jaska. Je založen kmen rowerů Guajako a velké změny jsou i v sestavě družiny Lišek. Pavel a Rin odcházejí pro nesplnění Nováčkovské zkoušky a s nimi dobrovolně i Hilda. Přes Nový rok 1969 se Lišky přehoupí ve třech - Rumcajs, Orlik a Miki, ale jsou tu již i nováčci a není jich málo. Po náboru na Letné i v Bubenči a po spoustě práce s nováčky vyhlíží sestava až do března roku 1969 následovně - vedlejší strana

②
RÁDCE: Lišák
PODRÁDCE: Šolím
OSTATNÍ: Piskle, Alisek
po táboře Rýže: z VLČAT PŘIŠEL Piňďa

NOVÁČCI: podzim 1967
Říša (Řiřifi)
Klička

③
RÁDCE: Šolím
PODRÁDCE: neobsaz.
OSTATNÍ: Orlik, Miki, Piskle, Piňďa, Alisek

④
RÁDCE: Šolím
PODRÁDCE: neobsaz.
OSTATNÍ: Orlik, Miki, Piňďa, Piskle, Alisek
NOVÁČCI: Hilda, Pavel
EX MEDVĚDI: Rin, Rumcajs (Hirek)

⑤

RÁDCE: Miki
PODRÁDCE: Orlik
NOVÁČCI: Tomáš
III. ČLEN (Hýval)
TROJKY: Petr
Rumcajs (Kukačka)
později: Janek (svišť)
Martin (Jezerec)
vláďa (Zajíc)

NOVÁČCI II: LIMČA
ZDENĚK

Začíná se tedy znovu. Naprosto nezkušená trojice se snaží vytvořit družinovou tradici, chce hledět kupředu a chystá si pádu. Dělá z Lišek družinu s velkým a silným duchem a s ještě větším sebevědomím. To se sice velmi negativně odrazilo na přílišné rivalitě až nesnášenlivosti mezi družinami, ale přesto to musíme obdivovat. Tady vidím další pilíř v historii družiny. Zatím jsou tedy dva: prvním je počáteční činnost v roce 1967 a po dvou letech je to zde znovu. Prostě činnost, která mnoho znamenala pro budoucnost. Třetí pilíř dosud postaven nebyl a snažil se o to Šolím, šidlo, Hýval a Petr z míst rádce a Miki, Věra, Jā a znovu Hýval z míst podrádce. Chce to více než pracovat a zabíhat družinu do určitého stereotypu. Chce to činnosti skutečně žít a stále kombinovat a vymýšlet. A to se přes všechny nedostatky Orlikovi a Miki mu povedlo. Nebyli rutiněři a díky zato. Výprava na Mikiho chatu bude a zůstane legendární. Limča a Zdeněk nebyli posilami a vypadli ještě před táborem roku 1969. Tábor Napříč kontinentem se stal prubířským kamenem nové generace naší družiny. S blízkostí tábora však družina polevuje, opět přílišná závislost chlapců na vedení a nesamostatnost jsou příčinou neslavných dob tábora. Byl to jeden z nejhezčích táborů Jedenáctky. Ale Lišky ho sobě navzájem a i jiným družinám dokázali pěkně pokazit. Stále vzpomínané dobrodružství o kolo závěrečného pokladu Dlouhodobé táborové hry dokumentuje i spory mezi osobou rádce a podrádce. Situace by byla po táboře pravděpodobně neudržitelná a proto při zasedání oddílové rady byla ke konci tábora vytvořena nová družina Lišek. Instituce oddílových rádce padla a:

Tento rok je v historii jedním z nejslabších období. Vedle skutečně prosperujících Pantherů (šidlo) a dobře fungujících Jelenů (Delfin) skřípou Lišky jako stará herka. Poslední místa bodování, nevelký zájem Šolima a Mikiho. Šolím má starosti se školou a prosazuje se na táboře. Miki se družina příliš ne líbí, takovou ji asi nechtěl a zamkl se stačí do ulity. Zbývá zde třetí člen družinové Trojky a to dosud se neprosadivší Rumcajs. Není bleskem z čistého nebe, ale něco přece jen dělá a je to cítit. Činnost se skládala z družinovek a účastí na oddílových akcích. Přicházejí tři nováčci a nejsou posilou, s čímž ani nikdo nepočítal. Jestliže tábor Napříč kontinentem v roce 1969 nedopadl nejlépe, pak Hiawathův tábor 1970 byl pro družinu Lišek katastrofou. Nejprve k účasti: Šolím na táboře byl, ale jako všichni rádce nechal zcela správně družinu, aby se starala sama o sebe. Nikdo ze zbylých nebyl vůdcem a organizačně úspěšným typem, neboť tři lidé, kteří připadali v úvahu zůstali v Praze. Miki nejel na tábor dosti svévolně a Rumcajs s nadějným Matesem měli neúčast zaviněnou komplikacemi u lékaře. Ve vedení družiny se chlapci střídali, ale na Píkovi a Zajícovi ztroskotalo skutečně vše, buď na flákačství jednoho či nekázni druhého. Svou činnost končí Junák a oddíl znovu začíná pracovat až v říjnu 1970. Oddílová zahajovací výprava na Pstruži potok načrtává další vývoj družiny, neboť s novou zahajovačkou je tu nový školní a oddílový rok a s ním ruku v ruce i nová sestava družiny Lišek. Je na další straně a jedodatkem slabé úrovně Lišek. Šidlák rychle odchází z Pantherů a ponechává je napospas Okovi a mně a jde rychle tam kde oddíl „tlačí bota“ či kde oddíl lu hoří koudel“. Společně s ním je tu Věra ze zrušených Jelenů. Z Jelenů rovněž přišel Křemsa a komár. Z rozhodnutí Pracovního kruhu byl vyloučen Pika Jindra II. (což je bratr Jana). Ham odešel dobrovolně. Flegmatik a jedlík.

⑥
RÁDCE: Šolím
PODRÁDCE: Miki
TŘETÍ ČLEN: Rumcajs
OSTATNÍ: Jezerec, Zajíc, Mates, Pík
NOVÁČCI: Ham, Nawi, Jindrač.2

SESTAVA

DRUŽINY « LIŠEK » 1974

LIGA

27.4.1974

Scházíme se na Palmovce
v tento krásný slunný den,
abychom se sešli udati
všechny síly. Sídlo píš
našemu výstřední disciplíně
je jich mnoho. Každý si
jistě vybere tu svou. Jsme
rozděleni na tři kategorie.
Ve třetí jsou docela známe
většinou odšupy.
U běhů byl borec Sídlo, který
zjistil, že stopky svídnou.
Veveřa klesal pod tíhou vel.
kouli a křikáči křikáči.
Jano nás ohromoval svým
skoky. Křemsa nás zase
ohromoval tím, že neuměl
mávit vzdušnost a
skoků do dálky a souroz.
Těmito úkoly prošel každý.
Rekordů je málo. Celkem
unaveni po tomto zápolení
hrajeme fotbal a jiné milo-
vé hry. Čekáme, až Sídlo
vypíše výskoky.
Zde také jsou.

Dle oddíl. kroniky zapsal
17.10.1974 Sídlo

	Nejlpsí výkon k 10.11.74			Oddílový rekord		
Běh 300m	I.	0:53,4	MARTY	I.	0:53,4	MARTY
	II.	0:52,0	BOB	II.	0:46,6	CVRK
	III.	0:45,2	JANO	III.	0:42,6	SÍDLO
Běh 60m	I.	9,6	GAM	I.	9,6	GAM
	II.	9,5	BOB	II.	8,3	UVDRA
	III.	8,5	JANO	III.	8,0	SÍDLO
Běh 100m	I.	—	—	I.	—	—
	II.	16,0	BOB	II.	16,0	BOB
	III.	15,2	KREMSA	III.	15,2	KREMSA
Běh 50m	I.	8,4	GAM	I.	8,4	GAM
	II.	9,3	EVŽEN	II.	9,3	EVŽEN
	III.	7,2	JANO	III.	7,2	JANO
Běh 50m pozpětku	I.	13,0	MARTY	I.	11,9	MARTY
	II.	12,3	BOB	II.	11,3	CVRK
	III.	10,1	JANO	III.	10,1	JURAJANO
Skok vysoký	I.	120	GAM	I.	120	ZERO, GAM
	II.	125	ZERO	II.	140	ALES LAB.
	III.	138	JANO	III.	152	ALES LAB.
Skok dálkový	I.	378	GAM	I.	383	PIM
	II.	458	ZERO	II.	458	ZERO
	III.	497	JANO	III.	510	JANO
Skok z místa	I.	200	GAM	I.	200	GAM
	II.	214	JIRKA HÁSEK	II.	214	JIRKA HÁSEK
	III.	264	JANO	III.	264	JANO
Hod grandtmi	I.	29,5	ČENDA	I.	138	PIM
	II.	38	JIRKA HÁSEK	II.	57,5	JANO
	III.	41	JINDRA BÉDÁ	III.	50	SOLIM
Hod kriket. míčkem	I.	39	GAM	I.	43	KREMSA, GAM, JANO
	II.	48	ZERO	II.	58	PETR DAVĚK
	III.	58	JINDRA BÉDÁ	III.	58	RUMČAŠ, JINDRA BÉDÁ
Hod kouli (3kg)	I.	780	ČENDA	I.	780	ČENDA, ZERO
	II.	936	BOB	II.	1091	JANO
	III.	1279	JANO	III.	1279	JANO

š.

Každý přišel dnes
do klubovny nabalen jak
mohl. Byly kontrolní
mimorádnosti za měsíc du-
ben. Bolo to uspravení
naimprovaní cel. Dnes
už to bylo bez bodového
riziku. Pak každý předlo-
žil pracák a všichni jsme
se odebrali na ložku.
Tam jsme hráli jen tak
tréninkově fotbal. Při
cestě zpět jsme si hráli
se skákacím míčkem,
který se nám nakonec
zatrnul. Zatím co jsme
hráli fotbal vypočítal
veveřa a Vlk bodování
za duben. A tak když
jsme se vrátili bylo uhlá-
šení měsíčního bodování.
DUBNA

KLUBOVNÍ SOBOTA 27.4.

Bodování za
měsíc
duben.
Naprvním místě
se umístil
hamoun
MAKI

Na 2. místě
se umístil
dalsí
zeleň, bratr
Makiho
VOVA

Z naší družiny:
Bruce III. Křemsa IV. Já VII.
Santi XIV. Jiri XVIII. a Honza XIX.
Oddílový průměr 1106
z toho
Pantheri 111,9 Lišky 110,5 Zeleni 110,2

Konečně jsme navštívili (podlouhe
dole) divadlo Senafor. Abych řekl
pravdu, byl jsem zklamán. Soukro-
mý jsem navštívil předem "Třetí"
nejlepší představení na světě a ne-
stal se zážrak. V novinách psali,
že je tohle (jemný mrav) lepší.
Zdálo se mi, že to zbytečně pro-
takují. Děti kolem věří tolik
rámusu, že to je až nudný. Sice
nebylo to špatné, ale bylo to lepší
drive. Taký ke stání to není taková
správná poloha. Ale chvála bohu
aspoň za to. Nežakaťka kulturní
akce dlouho už nebyla.

Dle křemsova pracáka
Sídlo

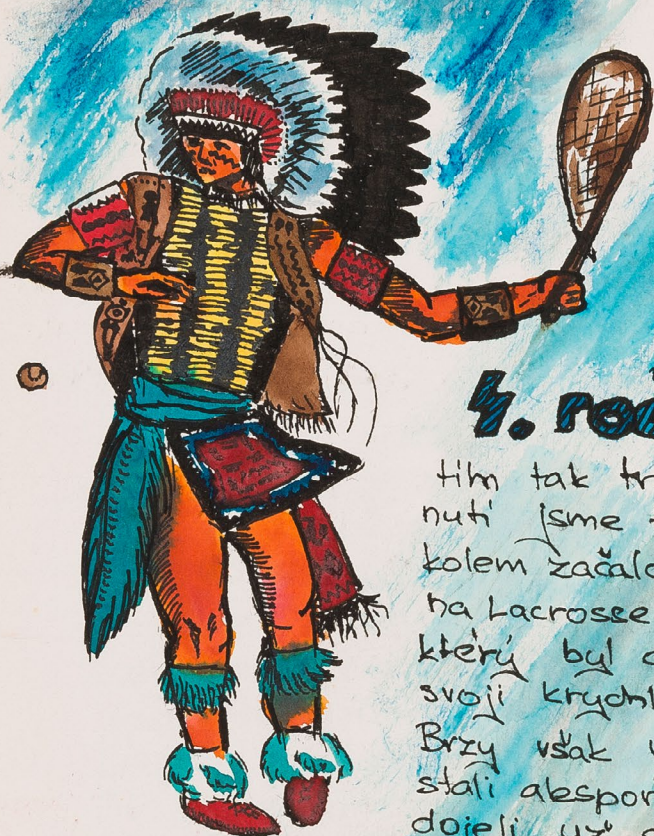
Je tu již V. ročník fotbalového turnaje Jedenáctky a my na něm vystupujeme jako favorité - vždyť poslední dva ročníky jsme vyhráli. Uvidíme. Sraz byl v 9⁰⁰ na Robinsonově louce ve Stromovce. Díky opozdilcům nám hřiště zabrali jacísi defektní hoši a nemínili ho vydat, jen cosi neartikulovaně křičeli a plácali se do kolen. Silnější je v právu a tak se stěhujeme na vedlejší plácek. Turnaje se z naší družiny zúčastnil Kremsa, Bruce, Santi, Tomáš, Honza a já. Hraje se 2x25 minut a v sedmi!! Nás je tu jenom šest a navíc malinkatý Honza toho příliš neuhraje. No, co se dá dělat, zahájujeme s Panthery. Nebezpečím pro naši branku je pouze Jano a trochu Mártý. První půli chytá Tom a v druhé Bruce a Santi. V prvních minutách nemůžeme prostřelit, branky jsou malé a obrana hustá, ale nakonec jsem dokázal Kallymu vsítit první a po chvíli i druhý gól. Nakonec jsme jen těsně vyhráli 3:2. Chce to skutečně více zájmu na výsledku! Hrajeme i hned druhý zápas turnaje s Jeleny a vyčerpání se tu znamenitě projevilo, děláme co můžeme - ale jen remíza - 1:1. V posledním zápase našeho turnaje Jedenáctky potvrdit. Nejlepším střelcem jsem byl já (4) a Jano (3). Turnaj se příliš nepovedl, hlavně díky kontraverzi s těmi dvouhlavými ubožáky. Jinak také přišel Vlk asi s dvouhodinovým zpožděním. Příští rok tedy nasleď danou - snad zase zvítězíme! Toto vše vybořil Jura zdar.

KLUBOVNÍ SOBOTA

Je 16⁰⁰ hodin a ke klubovně se trousí hloučky manů. Je na nich zřejmé dopolední fotbalový turnaj. Hlavně Jura, který vedl veškeré naše akce má vést i tuto sobotu. První hra, která následovala po zahájení spočívala v tom, že Jura říká slova pozpátku a ostatní se je snažili říci co nejrychleji správně. Naprosto jasně vyhrál Mártý. Po několika dalších hrách nám Jura pouštěl gramofon. Schůzka byla značně zkrácena.

fur

LODĚNICE

LACROSSE

1.6.1974

1. ročník

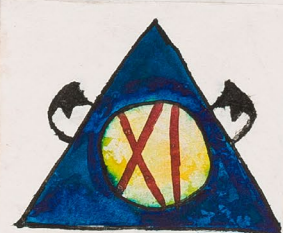
Sraz na nádraží v Braníku byl, jak se zjistilo velmi předčasný, a tak jsme si alespoň chvíli ještě zahráli lacrosse. Bohužel jsme

tím tak trochu vadili cestujícím, a tak po napomenutí jsme toho nechali. Až asi za půl hodiny se kolem začalo trousit členové i jiných oddílů jedoucích na Lacrosse. Všichni pak odjeli stejným vlakem jako my, který byl opět nechtěně přečpan. Marthy měl opět svoji krychličku, já osobně bych tomu batoh nerěkl. Brzy však většina lidí vystoupila, a tak jsme se dostali alespoň k okénkům. Do Dobříše jsme ve vlaku dojeli už skoro sami. Sporádanež jsme vystoupili,

a jak Šídlo řekl, vydali jsme se zkratkou na Sávkanské louky. Zkratka se najednou ztratila ve školce. Prostě to pro nás byla taková terénní cesta. A protože strašně pražilo slunce byla zastávka, kdy jsme se suličili. Pak už stačilo jen pár kroků a vyšli jsme přímo na oddílů už tam byli. Rozložili jsme se dole u plotu. Začali jsme okukovat ostatní. Některé jsme už znali (samozřejmě většinu), ale byly zde i oddíly nám dost neznámé. Ale protože byla už obloha celá zatážena dali jsme si někteří torny do lesa. Audeřali jsme do nástup, kde jsme se dozvěděli, kdo jsou ty ostatní oddíly. Byli jsme roztríděni do dvou skupin. První, jsme byli my, Neskehoň, "5". Druhá skupina nám méně známá. Vlci z Pízně, pak Souy a Bohužel jsme obě utkání prohráli. Nejlépe hrál samozřejmě Jaro a Verera. Já jsem hrál první zápas. Postupně jsme se všichni ustrídali. Při druhém zápase začalo opět poprchat, a to nás donutilo k tomu abychom se zbalili, a přestože měla být dvouhodinná výprava vydali se zpět k Dobříši. Přestože mnozí protestovali, a to hlavně lišky, které zde chtěli počkat na svého kormidelníka Juru, dostli jsme až na zastávku. Cestou jsme potkali ještě jakousi tlupu pionýrů, která přestože přišlo klapali dál směrem na Hradčisty. V čekárně jsme se dali do jídla a sušení. Vlak jel až asi za hodinu a půl. Santi + Bruce šli ještě zatelefonovat Jurovi, že jedeme zpět, a že bude zítra klubovní sobota (neděle). Vlakem jsme spokojeně dojeli na nádraží do Braníka.

Předtáborová klubovní sobota 2.6.1974-neděle

Tuto schůzku vedl Šídlo a už podle názvu je patrné, že byla zaměřena hlavně na tábor. Šídlo nám zde vysvětloval pojmy jako "Finská stezka", "Posilování", "Sebeobrana" a pod., což se dobře poslouchá, ale právě po vysvětlení, měli mnozí dost. Jura měl správnou připomínku, že se buďto vrátíme jako vazby, a budeme v tramvajích ohýbat tyče na držení, a nebo, že se vrátíme jako úplně sušinky, a to spíš. Potom Šídlo rozdělil táborové starby. Nakonec jsme se měli domluvit na stanových dvojicích. Těsně před koncem oznámil Šídlo, že dnes budou slibovat 3 dosavadní nováčci.

Dne 2.6.1974 Tom, Kalli a Jindraš složili slavnostně slib Jedenáctky a stali se tím právoplatnými členy oddílu.

Tom

VÝPRAVA NA

1. den

Na tuto výpravu, která je vlastně nahradou za výpravu, která měla být před 14 dny byl sraz ve 16⁰⁰ hodin u hlavního nádraží. Šlo, lépe řečeno našlo se nás v davu 5, a to sice Jura, Krěmsa, Bruce, Honza a já. Santi se opět nedostavil. Do vlaku, byl to rychlík na Pízně, jsme se sotva vezpali. Chvilu jsme jeli na spojnici mezi vagony, ale pak nám průvodčí dovolil vstoupit do rezervovaného vagonu, kde už bylo místa více. V Pízně jsme si našli vlak do Mladotic. Do Mladotic jsme dojeli ve 20⁰⁰ hodin. Noční pochod, který jsme z počátku odhadovali na 4-5 kilometrů se nečekaně protáhl. K jeho neschůdnosti přispělo časté brodění a bláto. Když už jsme si nevěděli rady utábořili jsme se v lese nad střelou a rozdělali oheň. Bylo asi půl jedenácté. Každý si vzal něco na zub a zaurtali jsme se do spacáků. V hlavě se nám ještě ozývalo známé hučení a bublání řeky, která nebyla od nás tak daleko. Za chvíli se od našeho ležení ozývalo jen nesouvislé spokojené funění a chřaptání. Všichni se těšili na nějaké místo, opřevahé Jurovi, přestože nevíme, že se na něm právě nacházíme. To se, ale dozvíme až další den. V noci jsem se několikrát probudil přičemž jsem přiložil na oheň. Nejdříve byl asi vzhůru kvěma, který šel spát asi až v půl dvanácté.

Tom

2. den

Už od rozbrásku do nás praží ostře ranní slunce. Skrze stromy nad námi je to krásný pocit. Radostné, až na Krémca, všichni usdramé. Krémsovi k tomu musí trochu pomoci Jura. Ovšem velmi brzy se ukázalo, že počasí si chce s námi dnes zahrát. A tak přestože jsme se už dali do vaření snídaně, vylápa se Krémca a Bruce hledat jiné trochu bezpečnější útočiště. Po snídani, při které na- varil Jura v koflíku Kakao pro všechny, se vrháme na výrobu skromného přistřešku z igelitu a z celt pro denní potřebu. Prší však jen krátce, což se nám hodí. Po zjištění, že jsme na místě, jsme se vydali prozkoumat okoli. Našli jsme starý polozbořený bunker o který jsme okamžitě zabíjili bitvu. Hráli jsme vřázným složením. První byl občan Honza a Krémca, ale pak jsme se vystřídali. Bitvu to byla opravdu pěkně tvrdá a myslím, že v zápalu hry jsme lechtanou tu ránu šíčkou přesli. Pak jsme hráli více zajímavých her a soutěží, z kterých se největší autority dostalo pouště- ní různých dřevěných monster po vodě. Hráček byl v tom že na této "lodi" musel být oheň. Strěla na to jak je mala je myslím splavná, protože se zde stále objevovali noví a noví vodáci. Ovšem zjistili jsme, že voda znatel- ně stoupá, a tak jsme dospěli k závěru, že je nad námi kdesi přehra- na. Odpoledne šel Krémca na chvíli na rybu, přidal se k němu Honza. Já s Juru a Brucem jsme stavěli velké adko pro všechny, abychom měli klidnou spánek. Krémca přišel trochu později a vyšetřoval to tm, že ho chytil malém nějaký chlápek, který si ho stou udíci nějak divně prohlížel. Přesto měl však člověk, který po večeri usmažil na masle. Večer jsme se šli jaco vykoupat, ale protože byla voda hrozne stude- ná vlezi jsme tam jen já, Jura, Honza. Byli jsme pak pěkně cbr- vení, hlavně já. U ohně jsme pak sedeli, smažene ryby pojídali a Jura nám k tomu četl moc hezkou povídku z knihy "Lupiči mrtvo!".

3. den

Hned jak jsme ustali nám dal Jura čas na to abychom si zbalili, a nasnídali se. V devět jsme se vydali na zpáteční cestu. Cesta vedla přes nějaký ten brod, ale pak jsme si to zkrátili po zelené značce. Tato cesta se prudce odbočovala od strěly do leva, do prudkého svahu. Brzy jsme dopli na nádraží do Mladotic. Krémca a Honza se vyznamenali svým zručstvím, které provo- valí během cesty i pak u Mladotic. Myslím, že den Ledenáctky by měl vedet, že vypalování trávy velice škodí, ještě k tomu jsem jim to říkal. Při cestě zpět jsme měli komplikace s vlakem v Pízni, a tak za prvé jsme měli příplatek na rychlík a přitom jsme jeli normál vlakem. A ještě k tomu jinou trasou, takže jsme museli doplatit. Honza trochu mluvil z cesty (občas se, vstě se, a pod.).

ÚTERÝ S ČČK

Sšli jsme se před PKOIF ráno v 6⁰⁰ hodin - účel - budeme zde dělat figuríny při závodech hlídek ČČK. Brzy se nás ujali ne- jací maskerí a maskérky, které nás velmi pěkným způsobem na- maskovali. Nejlepe byl namaskován Jindraš. V 10⁰⁰ hodin jsme byli připraveni na svých stanovištích a hlídky nás začali ošetřovat. Po každém ošetření (které bylo řádně obodováno přihlížejícími do- ktory) jsme byli znovu namaskováni. Celá akce stončila asi ve 14⁰⁰ hodin, kdy jsme dostali prima oběd (lepe řečeno nás nacpa- li různými dobrotami) který jsme s chutí zldbli.

SCHŮZKA 14.6.1974

Natuto schůzku přišli všechny nunejší lišky. Přišel se s námi roz- loudit i Žití, kterému škola a oddíl nejde dohromady. Jeho docela škoda, protože si myslím, že by nováčkovskou udeřal a byl dobrým členem. Schůzku vedl Bruce, a protože se hráli samé hry, které si leckdo ve škole už nejdnou zkusil, nazvali jsme ji "Schůzka ze školních lavic". Hráli jsme piškvorky a stolní fotbal. To, že schůzka nebyla ani tak zábavná bylo taky tím, že asi v polovině schůzky přišel Vlk s fotákem a fotil skoro celý oddíl jednoho po druhém, což vyšlo až do konce schů- zky, a někteří tam museli zůstat ještě déle. Ale naštěstí já jsem tam už nebyl. Pak dělal Věra fotky třeba dva najednou a pod.

Je sobota 15.6. což znamená, že je tu závěrečná výprava. Sšli jsme se na nádraží v Bráníku. Odtud jsme vyjeli vlakem na Dob- řiš, ale nejeli jsme až do Dobříše, protože jsme vystoupili v Bojově. Popošli jsme kousek dál a hlavně výš do lesa, kde jsme se na chvíli utábořili. Zakohli jsme si zabídněnou s míčem, přičemž jsem našel i nějaké houby. Pak byl nástup a Vlk nám vyvětlil některé body týkající se brigády na poště a zejména o čine. Na- konec jsme se dohodli na brigádu na pondělí a na zítřejší pro- gram dobrovolný. Pak jsme se přesunuli o pár kilometrů dál, směrem ke Klinci. Tam jsme se pobavili při další duchapři- tamné hře a hlavně při jídle, když jsme pomerance vyhazova- né do vzduchu chytali na nože. Několik jich při tom zařvalo. Pak jsme došli až k Bojovskému potoku, kde se někteří odvá- žlivci vrhli do vody a začali stavět přehradu na místě nám známém, neboť jsme tam nedávno byli na družinové výpravě na klíneč. Brzy pak však začalo pršet, což nás donutilo abychom se škarali do lesa. Tam jsme také začali s další hrou, kdy jsme si pinkali v kružku. O něco níže na potoce jsme se skoro vsi- chni vykoukali, a Krémca zde předvedl svoje urhacské umě- ní, když po mně začal házet bahno. Ale jak jsme se dosta- li dál začal se bát a utekl. Když jsme řádně uschnuli, vyšli jsme směrem k vlaku a zastávku Klíneč jsme přešli a došli jsme až na další zastávku. U Utavy jsme se umyli.

Citiš tu vůni léta bratříčku? Vidím širokou vodní hladinu, vlnící se lesy, pokosené louky a kruh dobrých kamarádů! Vidím podkory a stožár, krásně rovný a vzpřímený! Stejně s ním roste jako z vody skupina kluků - náš oddíl. Je přece tábor, osmý a jistě nejlepší tábor Jedenáctky. Proč nejlepší? Protože začíná teď a plnou rychlostí. Je středa, 26. 6. a okolo 1/2 dvanácté vyjíždí plně naložený Robur na jih. Vpředu sedí Vova, Šidlo a Franta Žížala, vzadu na korbě čechrá vítr vlasy Santimu, Brucea, Makima a mně. Za námi na motorce popojíždí Vlk a Jano. Cesta je nádherná, svítí slunce a sladké nicnedělání na cestě příjemně kolébá. Jistě se mi lecos na lidech a jejich činech nelíbí, ale teď to přikrývá všeobjímající vroucnost a radost z nadcházejících dnů, vedle nichž všechny tyto spory působí přinejmenším uboze. To malé v nás prostě neumí (či umí, ale nechce) tolerovat. Dorážíme do Starcovy lhoty a z ní po polních cestách a vonících loukách dojíždíme až na tábořiště. Brzy po Frantově odjezdu se spouští déšť a naše osmičlenná skupina si jde lehnout. Další dny - čtvrtek, pátek - kdy jsme sami žili jen táborem a prací na něm - už nebudu popisovat, chci jen zhruba předvést vykonanou práci a dodat, že přes časté deště a přes velkou dřinu to bylo nádherné a zapsalo se to nesmazatelně do vzpomínek každého z nás. Dokázali jsme rozměřit tábor, vykopat obrovskou, leč špatně umístěnou latrínu, začít kuchyň, postavit velký stan, dovést krajinky a zajistit nákupy. Brzy jsou ty dva a 1/2 dne za námi a brzy po ránu (již sobotním) se ozvaly... ale o tom až v dalším zápise. Toto napsal a celkem tomu věří JURA

sobota 29.6.

S prvním dnem opravdového tábora bych měl uvést jeho oficiální část: stanové dvojice vypadají takto: od levého okraje tábora Bob + Juan, Gwym + Jindra, Santi + Tom, Vevera + Vova, Krémša + já, Honza (Jano) + Zero, stan služby, Vlk, Šidlo, Bruce + Maki, Kally + Gam, Evžen + Čenda, Merlin + Mikl, Jindra-Bědřa + Mártý. Tedy 24 manů a 14 stanů. Z naší družiny je tu 5 lidí a zvláštní je, jak jsou stany proházeny s ohledem na členstvo družiny. Maníci, kteří se nezúčastnili předtáborové skupiny nasedají okolo 1/2 šesté, z Hlavního nádraží jim jede vlak a po 10ti kilometrovém pochodu vbíhají s řevem na tábořiště a po nástupu se pouštějí do práce na stanech. Kaly, stěny, krov a několik dvojic (hlavně těch, z kterých se jeden zúčastnil předtáborových Commandos) spí na svých postelích. Dnes se tedy ani chvilu nevěnovala táborovým stavbám a tak zítra budeme muset zapracovat dvakrát tolik. V průběhu práci se negativně, ale celkem pochopitelně, ukáží nováčci, kteří neznají základní zásady práce s dřevem a se sekerou. Obrovskou úsporou času jsou dlouhé krajinky. Bohužel vše není dokonalé a tak se neopakuje Hiawathův tábor, kdy krajinky byly rovnou dvoumetrové a nemuseli se řezat. A tím bych skončil. JURA

30.6.74

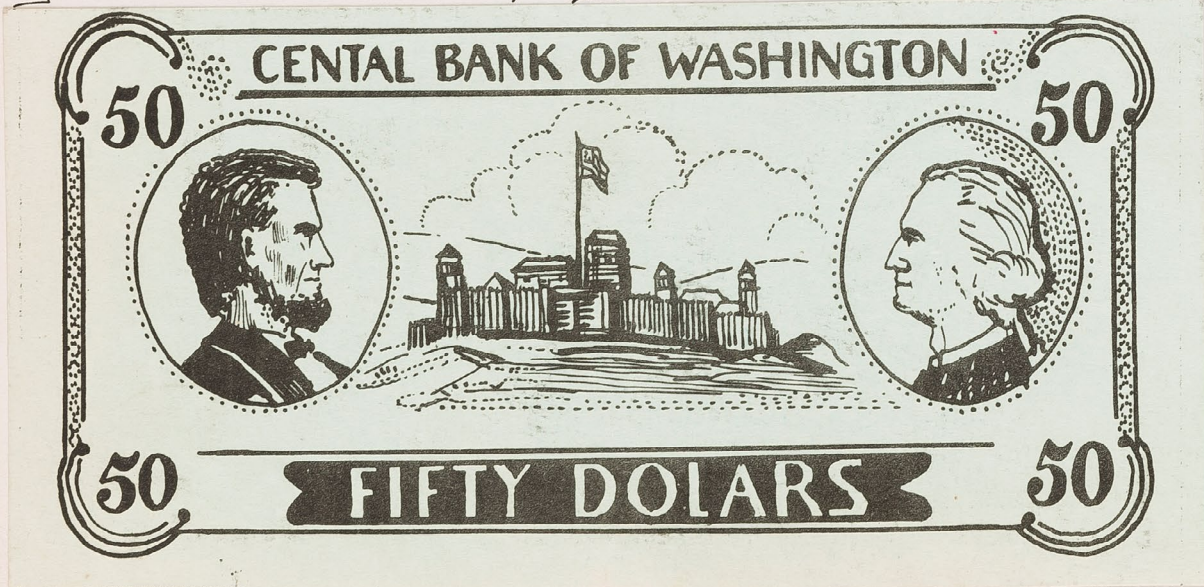
Budiček,

první budiček

pro osadníky tábora byl a nyní již bude v 5⁴⁵ hod. Velmi brzy na to, že je neděle, ale tentokrát ještě pracovní neděle. Na ranním nástupu ještě nebyl ani vlajkonos, ani nebylo heslo dne. Byli jsme rozděleni do několika skupin. Jano vedl stavbu kuchyně, Jura stavbu latriny, Šidlo si sám tesal stozár, dále Bob se svou skupinou sestavoval nástěnky (růžky, oznamovatele jak mě poučil Jura a Santi. Já byl zařazen do skupiny Jurovy ještě se Sentim, Krémšou, Zerem. Práce to byla velmi těžká a náročná. Zkládala se ze dvou zkrýšených kulů na každé straně jámy. Bylo to v těsné blízkosti velkého stromu, takže když nás přišel Vlk kontrolovat divil se, že toho máme tak málo. My jsme mu však ukázali pař přesekaných kořenů síly ruky a tak názor změnil. Na stavbě latriny jsme pokračovali i odpoledne, kdy jsme celou latrinu zakrývali chvojím, a nůžnými větviemi, ba i stromy. K večeru byla již latrina použitelná. Já osobně jsem k ní vyznačil příhodnou cestu oloupáním kůrkama nahore se šipkami. Také jsem udělal ukazatel se semaforem. Večer jsme myslím všichni ulehali značně unaveni.

Tom + 5\$

Tábor se rozjíždí, funi do kopce, který představuje stavba tábora. Potom už doufám pojedeme jenom s kopce! Na začátek bych dal trochu těch oficialit, které se u zápisů do kroniky vždy vyžadují: služba dopoledne: MAKI, VOVA, JINDRA, JUAN a odpoledne BOB, ZERO, GWYM. K snídani mléko, rohlík, máslo, obědem je hovězi s těstovinami. Svačina se obzvlášť povedla: sušenky + čaj a k večerí jsme si dali vdolky. Znamka dne: 1,82, muž dne: MAKI, noční hlídky: BOB, ZERO, GWYM a šIDL. Veldenem je šidlo, vlajkonáš, heslo a rozebírač se nekoná. Den byl plný práce a stejně se tam všechna nevešla. Dost nám toho ještě zbylo na zítřek a další dny. Snad bych se měl zmínit o složení a o pracovním elánu jednotlivých „čet“. Stožár si vzal na starost šidlák a chce nějak experimentovat a jeho počátky nám nejsou jasné. Seč může mu pomáhat Bob a potom i Merlin. Zero, Gam, Evžen a Maki se dali do brány a zatím zapouštějí kůly do země. Na stavbě latriny se soustředí výkvet oddílu a tím je naše družina. Křemsa, Santi, Tom a já pilně robíme, zatímco Bruce pomáhá skupině Jano, Kally, Mártý, Čenda stavět kuchyň. Jindra upravil příchod ke studánce, Jindra š., posléze Čenda Křemsa stavi odpadovku. Šidlák a Vevera se vrhli na stan služby a zbytek se tak různě pohybuje a fláká mezi těmito pracemi. K vlastním podsadám jsme se dostali až pozdě odpoledne, večer pak Vik čte z Bradburryho Martěnské kroniky, poslouchá se muzika a piší se pracátky. Unavný den končí troubením večerky a uložení se do postýlek. Toto vše zapsal Jura, t.č. kormidelník

Tato bankovka hraje důležitou úlohu v DTH, i když je falešná. Viz nápis Cental místo Central a jiné znaky. Přesto čest a sláva vytváříkovi, kterým je samozřejmě Vevera. Pravda je o několik stran dále.

většina mužů se dnes budi do výjimečně pěkného rána s příjemným pocitem. Ten se z nich ale snaží vytlouct si díky svou Finskou stezkou. Po tom, co jsme se všichni vykoukali (to byl fanatický příkaz viků) be nástup, na kterém se tuším po prvé uplatňuje Veverova polnice. Zde se oficiálně vyhlášená DTH, která se zatím hraje v jednotlivcích a cíl pro každého je u nashromáždění co největší zástky v \$. Získat be může práci a různými spekulacemi. Pro tyto účely se otulují dvě akciové společnosti, dvě banky a jedna pojišťovna s mimořádně nevýhodnými pojistkami. Na nástupu nám také bylo řečeno, že místo Veldena bude demokratickou cestou volen Marshall, kandidát na tuto funkci může být nevyš čluhař. Tím zakončil nástup a začala první mohutná volební kampaň v níž většinou jednoho hlasu vítězí bndřich Bedřich nad Santim. Ve zbyvajících částech dne jsou dodělovány táborové stavby to zejména brána, táborový kruh, kuchyně, molo u rybníka, přehradá, sklpek, latrina, stožár ap. bezdělejší údělští dnešního dne se udělo, večer, kdy byl zapálen zahajovací ohně. Po obvyklých formálních akcích slych slovech, která (basa) bývají u takových příležitosti pronášena bylo vyhlášeno (bežbdi) celoroční bodování. Po zdetečným přehled a spoř prvních pět: + Maki, z. nář ty, z. Vova, 4 Gam, 5. Křemsa. Jak se vidět pro naši družinu to ne dopadlo nijak slavně. Potom byla zpluanda a v přestávce se odehrál první soud, kde šidá žaloval Křemsa, spor byl však u krátké době a díky oběktivnosti soudní poroty, které předsedal Bruce spravedlivě rozřešen.

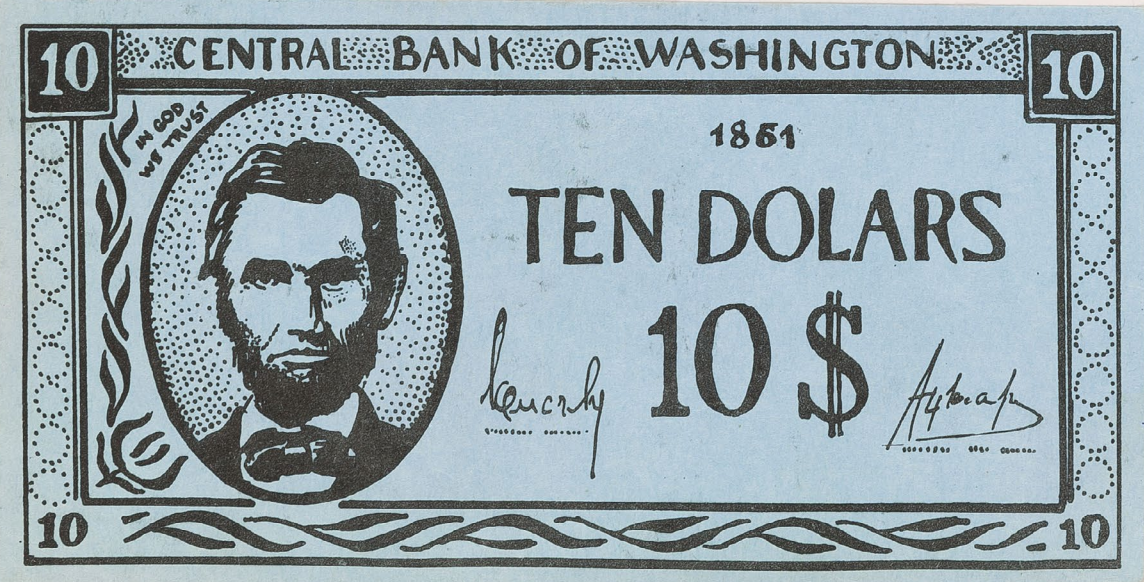
5.7.

5. den

pondělí

marshall mártý vlagkonos
Tom. Hego dne: člověk bez
sebeovládání be jako mäs
To bez hradeb. roz. Santi.
služba bindrova a makiho
mládka - snídane: mléko,
chléb, barm. oběd rzoto:
sua čina: mléko, rohiky
večeře: ryba pomazánka
chléb a pro samy zbytky.

bak sč na snape, už by měl začít normální táborový program, už se
dobr tno různého dodělávání táborových staveb nebo stejně bez-
výsledné vylepšování podsad. To si zřej mě dnes uvědomil šidlák a tak
po snídani, lesní stezce a ostatních ranních formalitách píská
další nástup a s sebou jsme měli vzít 5 papírových míčků. Hrd-
la se obměna, bože o údolí - bobo tábor, nra se několikrát opa-
kovala a troufám si říct, že se naši agresivní družině líbila.
Po obědě se podle vika osobní volno - toto slouží společní,
však v sobě tady na táboře skrývá svůj druhý, neoblíbený
smysl - čas na psaní pracáků a kronik nebo také jako nap-
říklad dnes se určena pro výrobu lacrosse a plnění do stez-
ky. byra s Bruceem šli postavit pagodu pro vežerní zpiuapdu.
Tím nám uběhlo prakticky celé odpoledne v tom zbyvábiam
čas se byla lesní tělocvična. Po večeři se Podzimko odebralo
podpalit uatru a za chvíli přicházeli i ostatní boysové zpiuap-
da se pomalu rozbižděla - nebrvě staré písničky a potom
známé anglické
texty kolem
bedenacte kori
čime, ale tuto
noc nás děka
bežtě jedno mi-
lé překvapení -
poplach s hař-
bou za uprch-
lým černochem.
Trval asi 20 mi-
nut a potom
den definitivně
ko něi. Bruce.

Veverova proslavená firma, je-
již solidnost kontrastuje s vlko-
vým hazardérstvím a riskováním.
v době krachu této firmy (9.7.) je-
jí akcie měly hodnotu 2 \$. Jinak
maximálně 10 \$. Budiž jejím
zkrachovalým akcionářům země
lehká, neboť prodělali.

Je tu sobota, den, kdy značnou část prog-
ramu zabere osobní volno a ani dnes to-
mu nebude jinak - to jsme se dozvěděli již na nástupu. Jinak se sta-
la menší trapná nehoda, po včerejším odmítnutí poplachu dnes Vova za-
pomněl rozebrat heslo. Na nástupu se vyskytla rovněž připomínka na
přestavbu ošklivých krovů a díky tomu, že svítí slunce, se několik odváž-
livců vrhlo na opravy krovů. Jdeme se mýt do rybníka, zbylí se myjí v tep-
lé vodě u kuchyně a u rybníka se rovněž mohutně prádýlkuje. Ačkoli
je dnes již sobota, 6.7., je bohužel hlavní složkou dopoledního prog-
ramu úklid tábořiště od sena, třísek a rovněž vyčištění lesa, který jsme
zaneřádili při stavbě a jako správní mastňáci nechali špinavý. Panthe-
ři se vrhli na úklid lesa, Lišky na úklid prostoru táborového náměstí,
okolí brány atd. a Jeleni mají službu. Marshalllem byl dnes ráno zvolen
Bob a práce se mu nesporně daří, i když se asi práci nechtá nazývat.
Před obědem se uskutečnilo "opravené" posilování a dařilo se nám vy-
borně, cvičíme až do úpadu. Ke snídani jsme jedli bílou kávu, chléb
máslo a jogurt, k obědu jsou bramborové kneale, zelí a kabanos. Poca
si se do svačiny prudce zhoršilo a po svačině začal zatím největší a
nejintenzivnější lijavec, který trvá
až do večera. Jinak je osobní vol-
no prokládáno hudbou a četbou.

Tato vlkova podvodná firma ur-
čuje výši akcií jak se jí zach-
ce a to je chyba. Stejně jako
u Vevery by se měla řečím ří-
dit. Maximální cena akcií: 12 \$.
Výkupní cena 9.7.: 3 \$. Fuj! Hanba!

Marshall: Santi

Heslo: komu nestačí
málo, tomu nestačí
nic Vova

Vlajkonáš: Čenda

Jidelniček

Snídaně: čaj, chléb smáskem
a sýrem

Oběd: knedlíky, hovězí

Svačina: /

Večeře: rýžová kaše,
kompot

Jelikož je neděle, není první
budíček a odpadá lesní stezka
a sebeobrana. Naše hlídka to
nemohla tak využít, jelikož
má službu a. Věty, kterou jste si
právě přečetli, si nevsimněte. Je to
totiž nesmysl, jelikož jsem si spletl
dny. Gwym nás budil velmi ohleduplně
a to slovy: „Zem Vaš na snídani.“
Ranní nástup proběhl celkem bez
obtíží až na volební frašku s

volebním marshalla. Dopoledne se hrál úsek DTH - hledání potopených
lodí. Na louce nad táborem bylo rozhozeno 20 kartiček s čísly -
modrými /náklad stříbra/ a červenými /náklad zlata/. Běhali jsme
do louce, hledali čísla, unihali Šídlovi a Veverovi, kteří nás vybíjeli
míčky a zapisovali čísla v táborovém náměstí. Hra byla pěkná
a vyhrál Mahi. Odpadlo posilování a po obědě odcházeli jednotlivci
na přírodní výpravu jednotlivců. V táboře zůstává Vlk, Šídlo a Vevera.
Ukolem manů je pozorovat přírodu, odpočinout si od ostatních manů
a napsat zprávu „pozorování přírody“. Naše družina se vrací v
1/2 šesté, zasedá kapitanát a Bruce + Santi varí rýžovou kaši,
na kterou postavil již Vevera. Kapitanát se dohodne, Jura
tam řídí a život běží dál. Večeře je ještě před termínem
docela se nám povedla. Po večeři je chvíle volna a potom
Vlk vyhlásí další úsek DTH. Jmenuje se Vzpoura hpl.
Johna Browna a spočívá v tom, že máme „dobyt“ prachárnu.
Bobivani spočívá v uzmutí listech u petrolejky schované v
lese, kterou hlídá a baterkami nás vybíjí Šídlo, Vlk a Vevera.
Ze začátku se dalo jít do hlídání území celkem lehce,
„hlídači“ se příliš nepohybovali hlídali celkem daleko od petro-
lejk, avšak později utáhli uzdu a stále více manů se vra-
cela „nabít se“. Exceloval Vlk, který přišel ke stárcům
Křemsovi, posílil mu na špičky bot a začal ho honit. Když
Křema upadl a Vlk ho již téměř doháněl, Vlk zatřel a
zůstal kdesi viset na větvi. Možná, že tam visí dodnes.
Avšak proslýchá se, že ho již našel místní zprávy hainy
Kurt Voobrie, který si ho nakroutil do bramborového guláše.
Brzy potom měl tento podivný pohřeb. Výsledky tohoto úseku:
1. Merlin - 9 listů 2. Míhl - 8 listů Máme hlídky a tábor
usnul do chladné noci. Takové jsou zde „konečně“ všechny
noci.

Santi

8.7.1974

Jelikož je opět pondělí zazněl ráno
z náměstí známý nám zvuk Veverovy trou-
by. Vyšourali jsme se až na Bruceho a San-
tiho ze stanů a vydali jsme se na
Finskou stezku. Pak následovala sebeob-
rana, při níž jsem já bezúčelně smýkal
po zemi s Jurou. Když jsme byli již
přibližně omlácení vydali jsme se na pout
k rybníku. Tam po důkladném omýti (voda
byla tak studená, že se do ní odvážili jen
Jura a Jano) jsme se vrátili do tábora.
K snídani bylo malkao, chleba + sýr + ka-
jíčka. Při nástupu (vlajkonáš Jura) Vlk vysvě-
tlil další část DTH. Tato se jmenovala: „Zlatý kanon West
Fargo. Hned po nástupu se udělala tlačence před stanem
Šídla. Každému z manů se skvěla v ruce padesátka nebo
sto \$. Skupovali se klaimy v okolí potoka protékajícího
okolo studánky. Hranice se vyměřovali skautským lasem,
neboť kalikama bylo bylo značně pomalé, a hra by se znač-
ně protáhla. Pak se osadníci vrhali pro polní lopatky, tela-
ta, esusy a pod. Brzy se z okolí potoka ozývaly hlasy
a mezi nimi třeba „Zlato“, „konečně“, „a přece se třpít“, „já ho-
snad v životě nenajdu“ a pod. Pak jsme zjistili, že většina
zlata (které se opravdu třpít - byli to zlaté částky záchodo-
vých dnů, zlaté kroužky od začlon a různé spony, plíšky
a trubičky) se povahuje v dolním toku potoka, asi něk-
de tam co běháme Finskou stezku. Mnoho lidí na tomto
rýžování zlata zbohatli - Čenda, Merlyn, Křemsa, Gwym a pod.
Protože se tato hra protáhla odpadlo zaměstnání pru-
ního dopoledne - což byla praxe. Po obědě bylo teda už
jen volno s účelem dopsat pradáky a kroniky. Večer byl pak

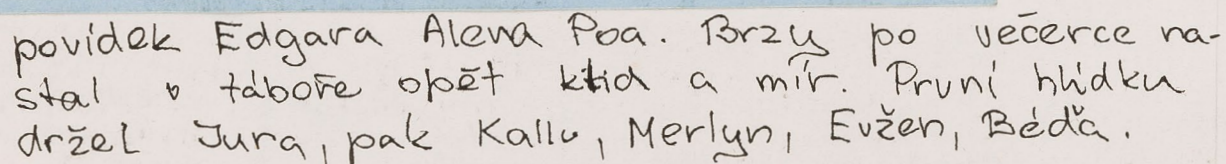

poslech hudby.
Já jsem se ho
nezúčastnil, pro-
tože jsem rozebí-
ral heslo na
zitrtek. Znamka
dne byla 1,772
a muž, protože
nedostal nikdo
více než 6 hlasů
nebyl.

Vova

Marshall: Jura
Vlaikonoš. Zero

díl Severu do
pevnosti 64
Šišek, kdežto
Sever Jihu pou-
ze 2. Večer pak
Vlk četl z kni-
žky „Martánská
kronika“ dvě po-
vidky. Obě, hlav-
ně ta druhá ne-
bot“ to byl ho-
rorní motivy

Prabudili jsme se do mlhavého rána. Po třech minutách byl nástup na Finskou slezku a den se rozjel do starých kolejí. Nasledovala sebeobrana mytí, snídání a nástupu. Vlak náš byl Kréma, mařschall Vevera, heslo rozebral Čenda: ŽKUSENOST JE 'DOBRA' ŠKOLA, JEN ŠKOLNE JE VYSOKÉ. Další úsek DTH byl nazván 'Vobležení'. Již i Sever měli jednu pevnost na druhém území, z které měli přijmout zprávu vyslanou semajorem. Vysílal jižáním Mařty a severňákům Jindřa S. Vybíjet se mohlo kdekoliv a platily 3 životy, z které musel do čtyř ztratit aby byl vybit. Jižáci měli jasnou převahu na celém poli ale přesto se severňákům podařilo zprávu rozluštit a chytit ji dříve než mi. Hra to byla celkem slušná a každý se v ní mohl vyřadit doslova. Po řádně zpožděném obědu, knedlíky a nějaká ta omečka, nastalo zajímavé volno. Zapomněl jsem dodat, že skoro celé dopoledne přšelo a slunce se skoro neukázalo. Proto věci namočené při hrách nemají kde uschnout a suchá zásoba se čím dál víc čí. V zájmovém volnu se měly psát prackky. Po rozpoutání bitvy Sever proti Jižu se klidně skoro ruklo nehne. Každý má ruce v kapsách, kde svírá svůj lo měčků a čeká na osudný signál a výřik Sever proti Jižu. Ten okamžik se to začne rezat. Vždy víc než stáha, kde ^{zůstane} jeden mařnik dostane 100\$. Nem to moc ale nevíme kdy se to hodi. Po volnu začíná další úsek DTH. Smeňoval se Merri mac + monitor. Ted to trochu objasním. Již i Sever každý mařnik dostal znak který si přišpendil na viditelné místo. Mělo to háček. Vybíjelo se jen v tomto seřazením. Šel mohl vše, dělo mohlo dělo a více věci. Sáře mohly sáře a

nřez věcí a pisto-
le mohly jen přijde.
Ozvěna to hlavní ještě přijde.
V příkopě sestupem pěti lidí,
jedné hlavy a tím vytvoření pan-
céřové lodi dostává dotyčné hlavy pre-
mii. Tato pancéřová loď však může být
vybita jen pancéřovou lodí protivníka.
V této hře měl Sever výhodu tím že jich
bylo 14 a tím mohli vytvořit dvě lodi. Když
Jih měl 8 lidí a tím možnost vytvoření
jedné lodi. Po zlikvidování 4 vojáků z Ji-
hu mohl zbytek utíkat protože na se-
verkou zbylou pancéřovou nemohli. Jen
konec byl pro celé 3 zbylé Jizany vysvobo-
zením. Přesto Jizami ztratil 22 seve-
rských životů a seveřani jen 10 životů
jizanských. Celkově však vyhráli se-
veřani a tím dostali dle již
podruhé 500\$. Jejich neschop-
nost je již zřejmá.
To vše k tomu to
úseku.

Po svatčině bylo
ještě svedeno pár drob-
ných bitev, které vyhráli Jiža-
ni. Ale lepší tělocvičně se dnes
hrálo s míčem. Hrálo se do brány,
kde dva chytali. Prohodit je to bylo cel-
kem obtížné, ale ve zvláštních případech
se to povedlo. Dalsi čerstvý hráčik na vy-
bijenou. Vždy jeden z dvojice hrál míc-
e druhý do koše chytal. Růdina ke svatči-
ně byl tak pořádek, že to vyřadilo jako
předkrm. Po zájmovém volnu byla večer.
Bylo to koše, či taková hmotná nazývání
gulaš. Jelikož se smrákalo celkem rychle
odpadly hry, jako je volejbal a pátkovánož.
Večer ve 9 se rektina oddělila sestru
u ohně, aby si zapívala. Písničky se zpí-
valy staré i nové s velkým zájmem
ty, které zůstaly všichni. Hráli to bylo
kdy musel celou písničku takřka
sám sítlo s levenou. Do 12. hod
bílal marsehall, leven
a pak služba.

11. den 1974

Marshal: Šidlo

Heslo dne: Co se týká všech, mohou
řešit jen všichni. rozebrali:

Vlajkonos: Běda

Služba dopoledne: Maki, Vova, Juan,
Jindra S.

odpoledne: Bob, Zero,
Gwym

Už od toho co jsem se probudil zase prší. Začíná to být krajně nepříjemné, protože nejen že je pak všude bahno, ale kazí to i morálku mužstva. Finská stezka přesto je a je to správné. Avšak koupání a sebeobrana odpadá. To je rozumné. Po snídani by měl být nástup, ale rozpršelo se natolik, že byl povolen nástup v pláštěnkách, ale i tak hned po vztyčení vlajky se přemísťujeme do hangaru. Zde Šidlo předčítá rozkaz a mění dopolední program na zajímavější volno. Málo kdo však dobře tuto změnu pochopil. Odpoledne však přeci jen trochu přestává pršet a tak Šidlak zařazuje do odpoledního programu další úsek DTH s názvem „Rybný kurýr“. Mělo se správně použít diabolů, které jsme večerejším úseku pronesli. Bylo jich však tak málo, že Šidlo zavedl prodej diabolů - liborolný počet - 1 za 2,5 \$. Jura to přehnal a pechal nakoupit pro každého 20 diabolů. Během hry se ukázalo, že by jich stačilo mnohem méně. I tak, hlavně dobrou střelbou Zera jsme zprávu vyústili dříve a tím splnili i celý úsek dříve a dostali 500 \$. Zero byl povýšen na poručíka. O úspěch se zasloužil i Jura.

Gwym

12. 7. 1974

Marshal: dnes není

Vlajkonos: Šidlo

Heslo dne: dnes není

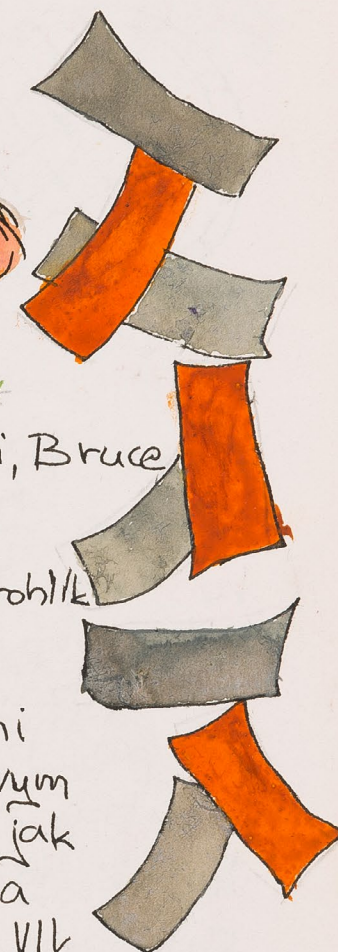
Služba: ODPOLEDNE: Křemsa, Tom, Santi, Bruce,
DOPOLEDNE: Bob, Zero, Gwym

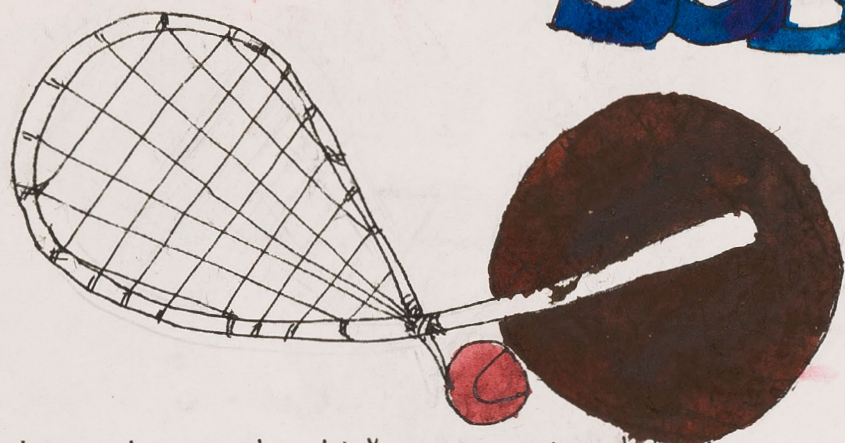
Jídelníček: S. - čaj, chléb smáskem a pomazánkou, rohlík
O. + od. sv. - polévka, chléb, paštika

V. - hovězí guláš s knedlíkem

Obruklé ranní troubení nikdo nezastlechl ani zastechnout nemohl. Probudil nás mile Gwym tím, že nás zval na snídani. Tím odpadá jak Finská stezka tak i sebeobrana, koupání a dokonce i posilování. Na nástupu nám Vlk vyličil, že dnes se rozhodne o vítězi DTH. A tomu předchází poslední úsek, který bývá nejtěžší. A tak tomu bude i letos. Podle zpráv se máme dopravit na místo boje kde bude sehrána bitva u Apotomaxu. Máme si s sebou vzít, co uznáme za vhodné. A proto si bereme esus, lasa, nože, lžice, torny, sekery, míčky a hlavně životy, kterých každý od nás, protože je nás málo vyfasoval 8, ze Severů každý 5. Co nejrychleji se vydáváme cestou, necestou (spíš necestou) na trasu podle zpráv. Zjistili jsme, že životy mají cenu 200 \$ a za každou nesplněnou úkol musíme 15 životů zničit. My jsme jich zničili 15, protože jsme s sebou neměli celty na stavbu stanů. Na místo boje - Les Vormanice - jsme se dostavili později, protože Severové zde byli již zdatně opevnění. Že opevnění jsme je však dostali a po bitvě - ve které jsme zvítězili - jsme se vrátili vítězně zpět.

Tom

SOBOTA

13.7.1974

Marshal: Jano

Heslo dne: ^{Pomáhat druhým} jevíce než vinikat nadně. rozebral: Krěmsa

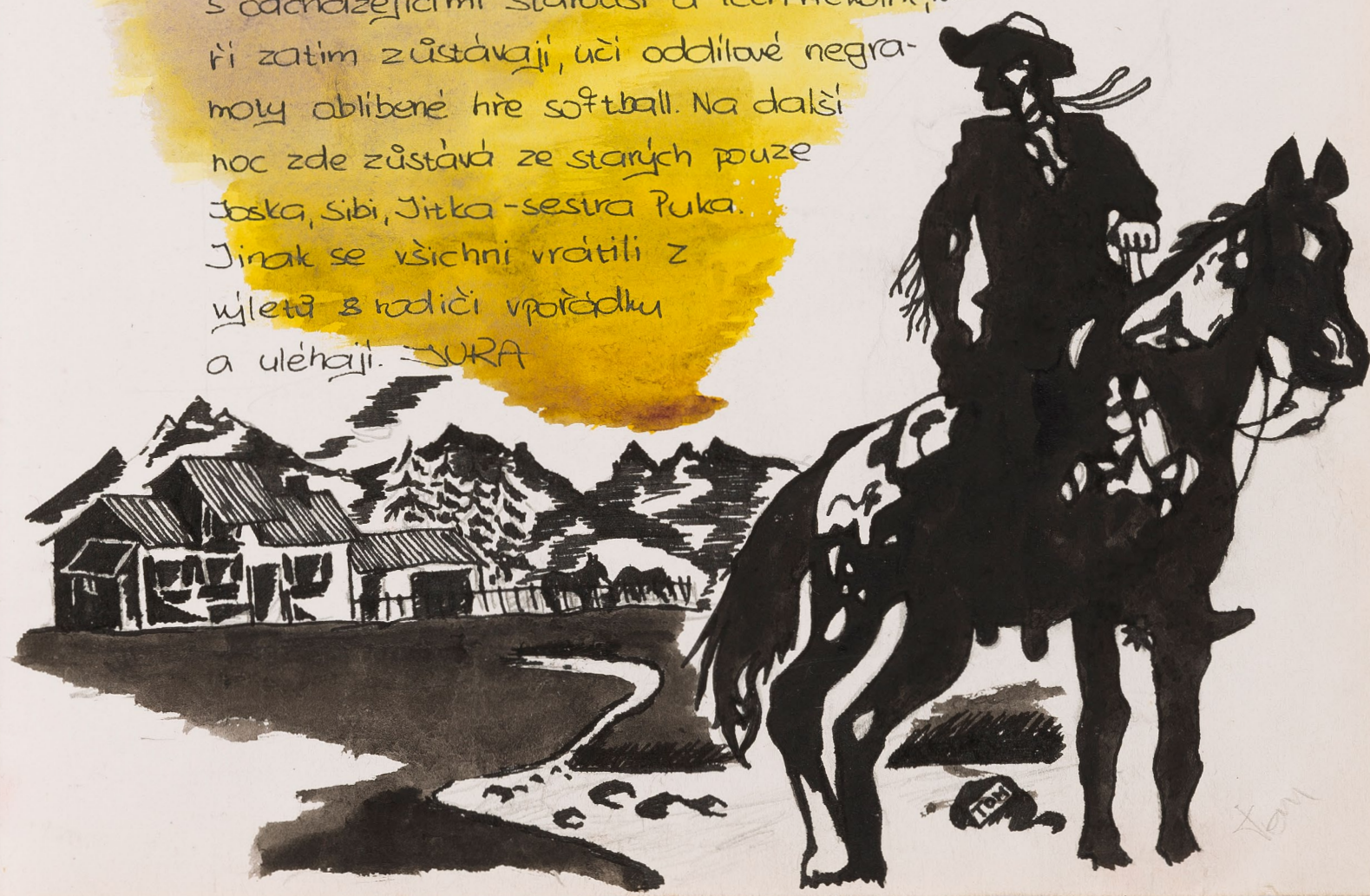
Vlajkonos: Gkrum

V noci při Krěmsově hlídce nás přepadli starší členové Jedenáctky a tak byl menší poplach. Málo kdo si toho však všiml a tak si s nimi musel poradit Krěmsa, Šídlo, Vevera a Tom. Až po chvíli začaly ze stanů vylézat ostatní, ale bylo už po boji. Ráno zatroubil schválně Vevera na troubu rovnou nad spícími nočními mňáhi. Nějak je probudit musel! Dali si pak všichni Finskou stezku a Miki nám pak předvedl několik sestav karate. Po vydatné snídani se Jeleni a Panterři dali do vyskřívání tábora a na čištění lesa. Po obědě, který měl 3 chody, byl chvíli polední klid. Po něm nastoupila vybraná mužstva staré a nové Jedenáctky bila vybraná mužstva staré a nové Jedenáctky proti sobě v lacrosse. Hosté vyhráli 4:1, přičemž jsme si dali jednoho vlastence. Pak jsme si dali fotbal, který zakončil Šídlo prokopnutím míče. Už bylo na čase neboť po našem vedení 2:0 se stav snížil a později vyrovnal na 2:2. Zápas tedy skončil nerozhodně. Večer jsme se pak převlékli do krojů, a přestože byl táborový ohně dobrovolný, šli jsme se tam všichni. Každý z hostů si určil jednu z písniček, kterou jsme si pak společně zapěli. Pak se rozvinula debata na téma „výprava dvojice“. Spát jsme šli asi v půl jedné. Někteří ještě chvíli s hosty debatovali, ale většina šla spát. tom

2. NÁVŠTĚVNÍ DEN 14.7. 1974

Je tu druhý návštěvní den a rojí se rodiče. Ze starých manů se počasím nenechal odradit Orlik a přijel dnes ráno na nástup. Tím stoupl počet hostů z bývalých členů oddílu na 18. Rodičů tu byly značné tlupy, přijeli pro tyto chlape: Tom, Santi, Krěmsa, Bruce, Jura, Jindra Š., Mártý, Miki, Evžen, Kally, Gam, Maki + Vova, Zero, Bob. Takže až na zbývajících 3, kteří byli se starými členy v táboře odcházeli ostatní s tlupami rodičů a mnozí byli od nich vydatně přikrmováni, což jistě není jejich chyba, ovšem schovávání zásob od rodičů je věc druhá a vůbec se nehodící. Ale to bych se opakoval, neboť se mezi námi vždy najde někdo, kdo nejenže neaderzdá potraviny kuchyni (v případě malého množství je to pochopitelné), ale sám se tajně či dokonce veřejně cpe a neví, že slušností je nabídnout a dále nezrát ani slušnost druhou a tou je nevzt.

Odpoledne se všichni účastníci postupně loučí s odcházejícími starouši a těch několik, kteří zatím zůstávají, učí oddílové negramy oblíbené hře softball. Na další noc zde zůstává ze starých pouze Jaska, Sibi, Jitka - sestra Puka. Jinak se všichni vrátili z výletu s rodiči v pořádku a uléhají. JURA

Výpravy

dvojice

15.-17.7'74

Šidlík dnes trochu nesmyslně zapískal fínskou stezku a do konce vedl i sebeobranu, ač je pochopitelné, že z tábora musíme vypadnout co nejdříve, abychom se neplácali zbytečně v táboře a neztráceli čas. Je přece den, kdy začínají výpravy dvojic, které jsou levoš poprvé v historii Jedenáctky třídění. Do tábora se máme vrátit do 16⁰⁰ ve středu. První dvojice díky překážkám rázu organizačního (musí být dopsané Prorádky) vyrazí z tábora až před jedenáctou hodinou a je to Bruce a Bob. Vznášující i obyčejný příběh liščích výprav do dvojic je tedy postupně popsán na dopisech, jejichž vymáhání mne stálo nemálo energie, hlavně v případě Krémsy, jehož tvrdost je obdivuhodná a hlava velmi pevná. Ahoj kroniko.

VÝPRAVA 15, 16, 17. 7 1974

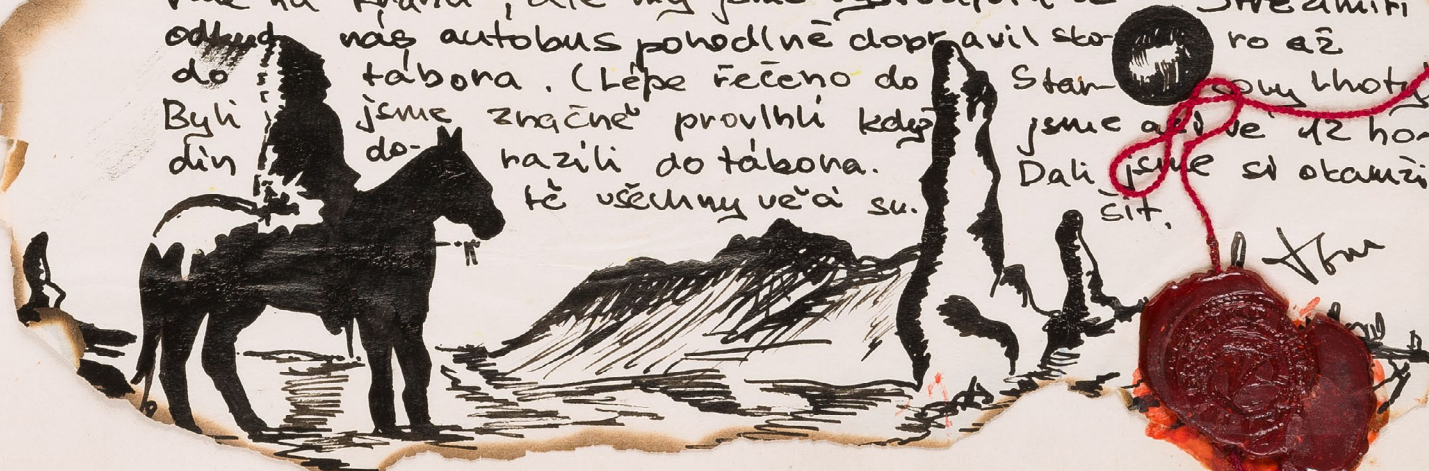
DVOJICE SANTI & KRÉMSA

Tyto výpravy začaly za nezvykleho tepla a do konce i slunce svítilo. Vyšli jsme sice ne první ale přesto to bylo už skoro odpoledne. Za Borotínem jsme chytili prvního stopa až do Tábora. Za Táborem jsme čekali od dvou hodin až do půl 6. Sice jsme na místě neustáli ale přesto jsme už ne 10 km nešli. Proto jsme do Českých Budějovic došli vlakem asi v 8 hodin. V noci jsme měli občasno a tak jsme chtěli jít na místo kde jsme tábořili na táboře. Na velké kupodivu jsme to lehce našli ale na tom místě byly nějaké domy. Proto jsme se utalo- pili v kempingu kam jsme proklouzli jako myš- ky. Postavili jsme si stan v nejzářším rohu a spokojeně usnuli. Ráno jsme umyvárnu a vyrazili jsme do Českých Budějovic. Batořinu jsme dali na nádraží a začali jsme s prohlídkou. Viděli jsme náměstí vystoupili jsme na černo věž a tak jsme navštívili plavárnu kde měli inteli gentile dovolenou od 15.7. do 4.8. Prostě jsme byli radost bez sebe. Asi po dvou hodinách jsme opustili Čes- ke Budějovice a autobusem jsme odjeli na vejpádovku přes Tábor a Be- nešov do Prahy. Sice po 2 hodinách čekání nás mal chlapík s embletem předjel Juraš Janem a Brás s Bobem. Nakonec se smlouvali paty 3 chlapci v autobusu a vzali nás do Tábora. Chceli nás vzít do Prahy že nás zave- rou ale Santi tvrdil, že nesmíme uhnout z trasy. V Táboře jsme si chteli prohlédnout katectomky ale měli zavřeno. Santi splasil prstevsek u nějaké vdovy za Táborem u statovky. Protože se to ze západu začaly stano- vat mraky. Nepohloupili jsme protože vnouč vydatně přšelo, jen se lilo. Ráno jsme pokračovali po statovce od Tábora do sudoměřě ale nic nás neza- stím. Stím stopem je to bída. Dříve brali daleko lepe a se stopem nebyly potíže. Letos to říci nemohu. Od sudoměřě jsme pokračovali přes Borotín do tábora. Většinu dne přšelo. V táboře už skoro všechny dvojice byly kromě Zera a Kalika a Boba a Brouška. Tyto výpravy se mi moc nelíbily a proti minule jsem byl skloněn nej. Nevím proč to bude s odloženou výpravou.

TOM JINDRA

ZPRÁVA O VÝPRAVĚ DVOJIC 15.7. - 17.7. 1974
tábor - Tábor - Bechyně - Tábor - tábor

Z tábora jsme se vydali lesem asi v poledne směrem na Starcovu Lhotu a pak po červené značce dál na Nadejkov. Z Nadejkova, kde jsme se zdrželi v prodejně, protože jsem si koupil leukoplast, jsme postupovali dál na jih směrem na Jistebnice. Před Jistebnicí jsme se stěhovali na třech. Ve městě nás zastihl vlk a nejdříve mě dovezl asi kilometr za Jistebnici a pak se vrátil pro Jindru. Toho dovezl až do Tábora. Já jsem zbylých 14 km došel pěšky. V Táboře jsem se najedl a pak objel Jindru v doprovodu vlka. S ním jsme pak navštívili místní kino na americké veselohře, "Co dal doktor". Hned po skončení asi ve 3. na 8 hod. jsme po žluté značce vyrazili podle kužnice směrem na Příběnice. Asi k půl desáté jsme už toho měli dost a tak jsme se natáhli vlese pod strom a spokojeně usnuli. Ráno jsme navštívili Příběnice (zříceninu) a potom jsme se vydali na trasu Příběnice - Dobronice elbouhou 10,5 km. Asi v 11 hodin jsme tam dorazili. Na prohlídce hrady jsme už neměli chuť, protože nás ještě čekala cesta z Dobro- nic do Bechyně dlouhá 8 km. Ke druhé hodině jsme dorazili do Bechyně na nádraží, kde jsme si zjistili kdy nám další den jede vlak na Tábor. Pak po červené značce podle kužnice až jsme našli příhodné boření a tam jsme ulehli. Asi jsme ulehli a brzo trdce usnuli. Po noci nás překvapil silný déšť. Že přejde, ale myslili jsme si. A tak, když jsme byli již značně provlhli vřítli jsme se na nádraží do čekárny, kde nám v 733 hodin jel vlak na Tábor. Po hodině čekání nám v Táboře jel vlak na Prahu, ale my jsme vystoupili ve Střezimíři odkud nás autobus pohodlně dopravil sta- ro až do tábora. (Lepe řečeno do Starcovy Lhoty) Byli jsme značně provlhli když jsme do- házili do tábora. Dali jsme si okamži- tě všechny věci su- šit.

Jano Jur

Výpravy dvojic

Původně s námi měl jet Věra, ale díky svým příbuzným musel odkváčet do Ždic za strýcem. Jako druzí jsme tedy vyrazili z tábora směrem na Střeziměř a dále na státovec. Po 10ti kilometrech jsme na státovec, ale ať aut. jezdí sem a tam spousty, žádné z nich se neuvolí nám zastavit a tak šlapeme až do Tábora pěšky, což je 20 km. Od 1/2 dvanácté až do 1/2 deváté nás nic nevzalo, konečně za Táborem jsme si stoupili a po pár hodinách nás bere auto asi 20 km na křižovatku. Po našeho dnešního cíle - Českých Budějovic - nám schází 52 km. Chceme jet vlakem z Veselí nad Lužnicí do Budějic, ale ten nám ušel, takže uléháme za Veselí pod strom na mez a hned spíme. Ráno nás slunce budí už v 7 hodin, co nejrychleji balíme a už jsme na silnici. Brzy nás bere gazík až do Budějic, tamnější bazén je uzavřen a tak nám musí stačit vltava a také se opalujeme. Musíme však znova balit a rozhodujeme se, že díky puchýřům a neúspěšnosti stopování dnes přespíme v táboře. A tak začíná boj o to, zda dokážeme za zhruba 8 hodin „strhnout“ 90 km. Za Budějicemi chytáme „MB“ a předjíždíme Krěmsu a Santiho, kteří se začali okamžitě zmitat a úpět. Po 50ti kilometrech jízdy nás auto vysazuje a znovu jdeme, po pár kilometrech je tu nákladák a už se vezeme a k přejezdu, odkud již míříme na Střeziměř a do tábora. Vzájemná pohoda nebyla nikdy přerušena, ale okolnosti nám skutečně nepřály a automobilisté zrovna tak. Takže v 1/2 deváté vcházíme s radostí do tábora

—VRA

VÝPRAVA DVOJICE

BRUF & BOB

15 - 17. 1974

velice pozdě a přeci jako první vyrazili naše dvojce z tábora vzhůru do polí, lesů, řek a strání tzn. na silnici vedoucí do Střeziměř. Abych trochu upřesnil místo, čas a prostředí děje: Dnes se 15.7. pondělí asi poledne, hezky, ale my oba (Bob i já) se na nejnepříjemnější akci tábora těšíme. Nožky máme hbité a tak uplynou sotva dvě hodinky a jsme na hlavní silnici za Střeziměř, zde začneme stopovat a za chvíli využijeme směrem k táboru a daleko za něj dnes večer jsme se dostali až za bndřichův Hradec dolipnice na bývalé naše tábořiště, lebo zde táborí naši známí z Brna, nutno říci, že nás přijali opravdu vřele a zpočátku dokud jsme si prohlíželi jejich tábor, trochu jsme se začali obdivovat, stačilo si však blíže všimnout zdejších mravů a dobrý vjem byl rázem u dálačích. Zde jsme pobýli do druhého dne asi do 10 hodin, potom jsme se vrátili zpět do Hradce a odtud jsme se vydali směrem na Třebon. Prohlídce tohoto historicky důležitého města jsme věnovali asi z hodiny, určitě ne nadarmo. A potom jsme pokračovali Budějovic, kde jsme byli jen tak daleko aby jsme si prohlídli náměstí, upřímně řečeno, za moc toto městodky své rozkošnosti, proti které se ta pražská radl' nezapůsobilo.

Z Budějovic jsme stačili dojet jen kousek před Tábor a zde se ukládáme na noc. v blízkém lesíku mezi roji komárů, ani tato milá společnost nám však nezabránila ve spánku. Ráno vstáváme kolem osmé hodiny a co nejrychleji se přesouváme do Tábora, zde však jsou zastupy stopařů a hlavně stopařek, takže nemáme šanci se svézt, tak aspoň budeme kus do předu a potom budeme autobusem až do Lbenic, zde se setkáujeme se Zetema a Kallim, s kterými společně docházíme do tábora.

jak zhodnotit uplynulou výpravu z výprava byla velice náročná po psychické i fyzické stránce. Jen její trasa měřila zhruba 340 km. Napříc tomu nevznikly mezi mnou a Bobem žádné podstatné nehody. Výprava byla taková, že na ni budeme vždy s uspokojením vzpomínat.

Bruf

BOB

18. den

18.7. 1974

čtvrtek

Výpravy dvojic tedy skončily a noříme se do normálního táborového života. Byla sice plánována odd. výprava kamsi do neznáma, ale ta pravděpodobně odpadne. Už od večerjčka prší a s menšími přestávkami pršelo celou noc. Ráno nás Maki ohleduplně budí přímo na snídani přestože není neděle. Dopolední program je jednoznačný. Vyprávění o výpravách dvojic. Nebudu se o tom více šířit, v rámci družiny je to v kronice. Po obědě se rozvinula kampaň a mánie, při níž se začaly stavět rozsáhlé meliorační práce na táborovém náměstí. Stavěly se odvodňovací strážky, vodní jímky, kanálky apod. Bylo toho opravdu za potřebí. Celé dopoledne pršelo a táborové náměstí se plnilo, a plnilo a plnilo. Vodou. Začíná se vážně uvažovat o táboře Dešť II. Táborové náměstí se také pokrývá smrkovým chvojnám a začíná to tu vypadat mírně nechutně. Odpoledne je povinný program. Začíná Šachem intelligence - každý musí položit takovou otázku, aby si ti ostatní nemohli zodpovědět. Kdo jí zodpoví první, dostává bod. Když otázku nikdo nezodpoví, získává bod ten, kdo jí uložil. Hrál jsem to až do svačiny a docela se to povedlo. Po skvělé Vlk začal číst z knihy "Vlasy Berenicy". Je science-fiction od jednoho maďarského autora. Je to poněkud odlišné od Maršanské kroniky, avšak nemálo zajímavé. Lebu tuto dobu pršelo a jímky se plnily, plnily a plnily. Ukázaly se jako užitečné. Jelikož celý dnešní program se udal v kuchyni, ani večer nevybočoval z normálu - alespoň v místě konání. ~~Obsahuje~~ Obsahem se však lišil, alespoň od normálního táborového programu. Byla to beseda o věcech intimních, o sexu či jak chcete. Na názvu nezáleží. Určitá chyba byla zcela jistě učiněna v tom, že bylo seřazeno usazenstvo tábora, všech věkových kategorií - a to není v těchto oblastech diskuse není dost dobře možné. Smad největší část diskuse byla věnována tématu pohlavní výchova v severních státech (Dánsko, Švédsko) a poměratie, i když do besedy nezasáhli zcela všichni, bylo to zajímavé. Vlk slibil udělat tyto besedy napříště ve věkových kategoriích. Což je podle mne správné.

Sandz

19. DEN

Dneš kupodivu přestalo pršet, asi ve 2 hodiny v noci po nepřetržitém, asi 30 hodin trvajícím dešti. Táborové náměstí je fantastické - plno bahna, strauhy a lapací jámy na letadla. Tátoš dnes uvedl ráno z konceptu celý tábor tím, že uvedl do pohybu své tlusté tělo za účelem zúčastnění se Finské stezky. Věra šel ráno do Tábora za účelem zjištění rozsahu své TBC. Koupání je stále dobrovolné, to znamená, že se nikdo koupat nešel. Po delší době se tedy koná ranní nástup, ale vztyčování vlajky díky komplikacím se stožárem odpadlo - vlajka zůstala vytažena i přes noc. Dopolední program byl složen z psaní Pracáků, kronik, dopisů a uklízení tábora. Na ranním nástupu nás Vlk trochu (více či méně) překvapil svou otevřenou řečí proti podvodům a podvodníkům. Nevím, ale musím opakovat Vlkova slova, že je trapné se o tom zmiňovat v kdysi tak výborném oddíle. Celkově morálka značně poklesla, ale to nechci více rozvíjet, mohlo by to přesáhnout několik desítek dalších stránek. Takže se vrátím k realitě táborového života. Po obědě je kvěťák jako mozeček a pak samozřejmě polední klid. Myslím, že na žádném táboře Jedenáctky se nedával tak bedlivý pozor na úroveň Pracáků a naopak Vlk značně podceňuje úlohu kronik, i když jejich hodnota není zdaleka tak relativní a problematická jako u Pracáků. Myslím, že se ani o jednom nedá říci, že by splňoval svůj účel a stál za mnoho (až na Jindru a Hartyho). Ale to jsem opět utekl. Po poledním klidu až do večera se hraje oblíbený badminton, volejbal a softball. Tyto sportovní hry jsou zcela dobrovolné a mnoho lidí si místo nich pře Pracáky a zhruba tento program pokračuje až do večerky. Odpoledne Vlk pořádal besedu pro mladší. Večer se konal dobrovolný táborový oheň, ale účast byla kupodivu 100% v lušení zajímavých věcí a tu se skutečně děly. Vlk totiž zabrousil svojí mi otázkami velmi daleko...

—GURA

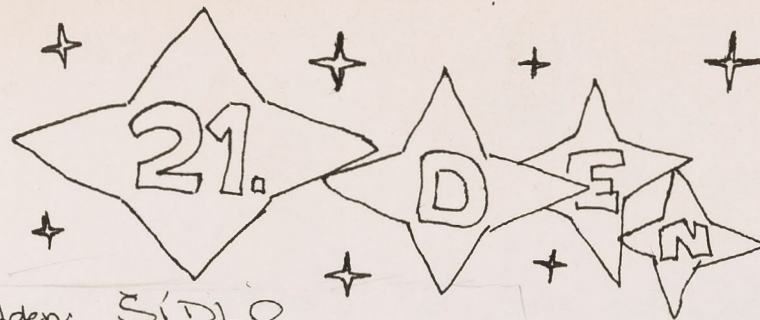
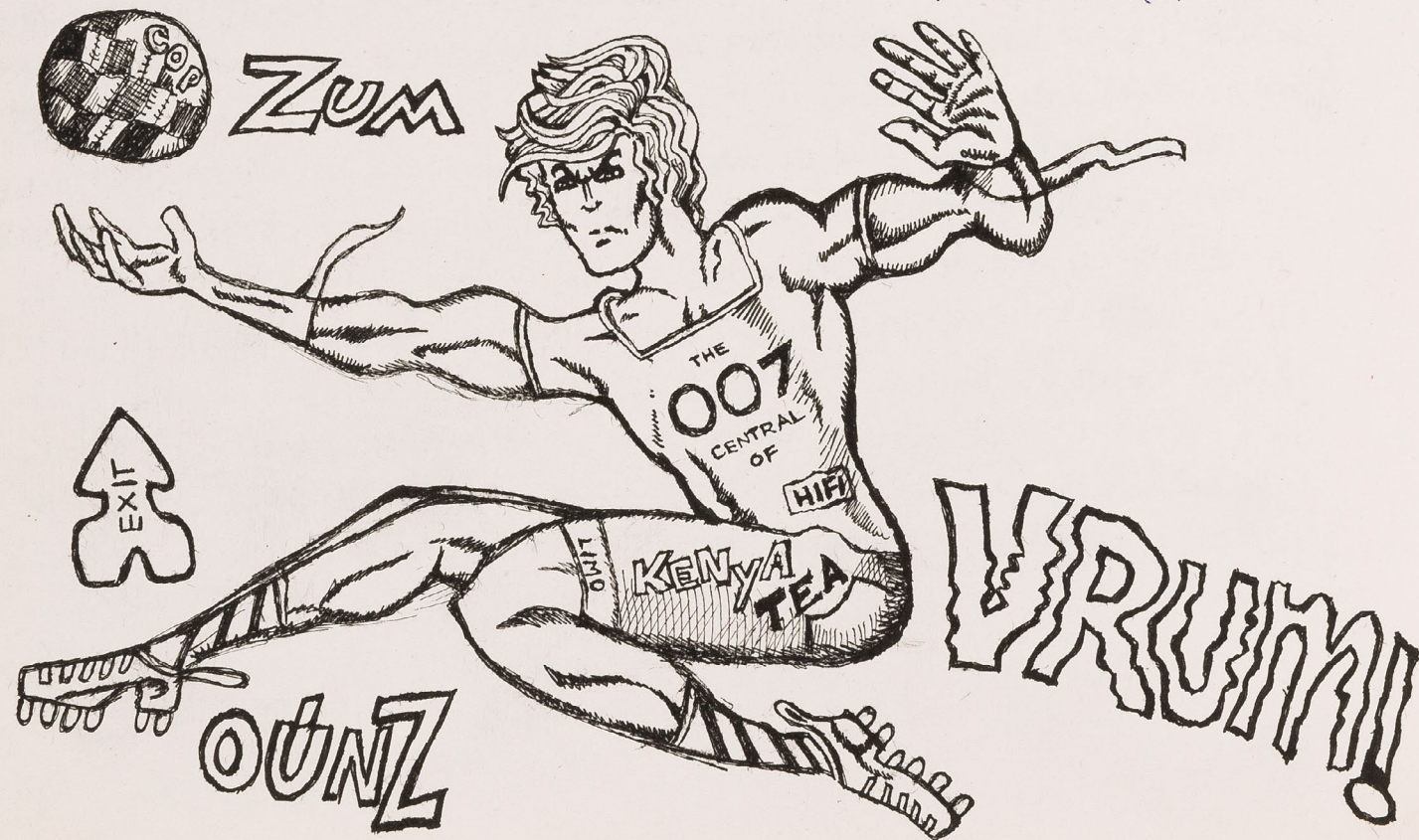

20. den

20.7

sobota

datum dnešního dne v našich srdcích není zapsáno zlatým písmem, protože máme dopolednes službu a ta se v našich řadách nesetkává se zvláštní oblíbeností. Dopoledne trávíme přípravou kynutých knedlíků s třesněmi, zatímco ostatní mají osobní volno, kterého využívají k nraní oblíbeně, plnění práce a psaní pracáků. Po obědě, který se mimořádně vydařil, se vyhlášen táborový fotbalový turnaj a také mistr uzlování. Fotbal se rozehrává hned po skončení poledního klidu. V prvním zápase se utkáváme my s beleny a vítězíme 2:1 díky burovi. V průběhu hry obnovil Bruce své zranění na noze a Tomovi se udělalo zle. Po skončení fotbalu a svačině se rozpoutává mytí utep. lé vodě a biž dříve zmiňovaný mistr uzlování. Křemsa organizuje závody v chůzi na (chůzi na) chůdách. V těchto a příštích hodinách přichází náš neoblíbený táborový společník - déšť a tak se tábor více méně umrtvělý. Večer trávíme všichni až na národy v kuchyni, kde se poslouchá hudba, čte z knihy Vlasů Bereniky a volně debatí o všech možných věcech, které se dokáží v našich myslích skupinka mladenců zde přetrvává až do pozdních nočních hodin, zatímco téměř všichni ostatní biž spokojeně odtychují ve svých spacích pytlích.

Veden: SÍDLO

Vážňonáš: —

Heslo rozebral Míhl

Je neděle, z čehož

vyplývá, že odpovídají več.

hera denní mučení, kterd se zde na táboře provozují. Nástup je pouze pracovní v hangáru, neboť - jak vyžaduje současná tábořová tradice - přší. Dopoledne se koná volné pokračování besedy pro starší - bylo to docela zajímavé, i když ke konci to tahl Věvera. Vlk odpovídal také na otázky. Ostatní - tím myslím mladší

kluky - si měli psát Pracáký a, vyújet podobnou bpu libou činnost. Skutečnost m není známa. Po poledním klidu se hraje Fotbal - Pantheri versus Jeleni. Píchal to Jura a Pantheri vyhráli celkem překvapivě 2:1. První gól, který dali, padl asi 5 v po začátku. Vznikly určité rozepře okolo branky, kterou Jura neuznal, jelikož padl několik vterin po konci 1. poloviny /branka Pantherům/. Fotbal se protáhl a v Program III. je plnoyapina beseda pro mladší a psaní pracáků pro starší. Stalo se. "Mladší" přišli příjemně rozjareni a bleskali cosi o nové nabýných vědomostech. Večer pak je velmi rozmanitý program. Vlk čte v kuchyni z knihy č. 2 "Vlasů Berenicy". Neprísto příliš mnoho účastníků. Někteří se uchýlili na trávu, kde Sídlo & Věvera provozují "jáhlší" "kylara" koncert. Ostatní sedí ve stanech a děhí si program vlastní. Něhdo možná přemýšlí. O čem asi? Námětu je mnoho. Kvalita večere, vzpomínka na domov, myšlenky na pohodlí po táboře. Ale něhdo také může přemýšlet o táboře samotném. Co si asi pomyslí? Jak bude hodnotit jeho umístění? Jeho výplň? Jeho členstvo? Přespoň je správním s minulým táborem si myslím, že většímu těchto ohlas by měl hodnotit kladně. To se ostatně ukáze v táborových dopisech. No uvidíme. Rozhodně však tento tábor nebude patřit mezi nejhorší v historii Jelenáctví.

23. den

23. 7.

úterý

zápis

je přehled

Probouzíme se do slunečného dne a člověk si říká - konečně snad bude hezky. Na dopoledne je plánován fotbal s blízkým táborem ROK, ale ještě předtím bych se chtěl rozpsat o fotografování, které se událo ihned po nástupu. Fotili jsme se za bránou a je reálná naděje, že fotky by mohly být solidní. Udělali jsme jednu experiment - fotografii, a to že se všichni pověsili na bránu. Vytržela. Družiny se fotily v různých sestaveních na bráně. Je zajímavé, jak je někdo absolutně netrpělivý při fotografování, ale dožadovat se fotek, to se určitě bude. Ještě jsme se fotografovali, a už se přihnula hupa asi 40 lidí, kteří buď přišli hrát či přišli fandit. Dohodli jsme se, že se bude hrát 2x 45 min. a že nás bude o 2 méně - 7 na 9. Ačkoliv jsem nehrál, mohu říci, že na hřišti nebylo téměř k hnutí. První gól jsme dali Sice my, ale oni to vyrovnali na 1:1. Konečně ti nutno říci, že nebyli nikterak sprostí a hrubí. Po skončení zápasu jsme je pozvali na prohlídku tábora a Vlk jim dal odbornou instrukci. Nakonec se zeptal - jako vždy - zda by se někdo nechtěl přihlásit. Nikdo se nepřihlásil, ale možná, že si to chlapci rozmyslí. Bylo by to dobré, neboť zrovna naše družina potřebuje nováčky nejvíce. Po posilování se naše družina sešla v hangáru, neboť večer se koná obrovský kapitanát, kde by se měly vznést nějaké podnětné návrhy k uspořádání a činnosti oddílu. Jura vyslovil názor, že pravděpodobně bude někdo z naší družiny přeložen jinam. Ale o tom rozhodne až večerní kapitanát. V programu II je plavání a prádýlkování, kam nás nahnal Vlk a po svačině se hraje další zápas II. kda mezidružinových utkání. 1. polovina skončila 2:0 nás a 2. polovina skončila překvapivě 5:2 pro nás. Hrál se podstatně lépe než dopoledne, kdy byl hrozný parák. Večer se koná opět kapitanát, kde se rozhodne, o našich dalších osudech. Ostatní se baví jak umí. Píše se kronika, práčky, čte se, chodí se na chůdách a hlavně se spí a spí a spí... Soudě

22. 7. 1974

Ještě před budíčkem z tábora na motorce vyrazí Vlk a jeho motorový druh Vevera. Třetí oblíbený jezdec Jano se za nimi smutně dívá. Motorka potřebuje nutnou opravu v Tábore a tak se tam vydali. Ovšem v táboře zůstal Šidlo a tak den je zahájen finskou stezkou a neopomenutelnou sebeobranou, ve které Šidlo pokřikuje různá slova nepodobná češtině a my se pohybujeme v podivném rytmu. Celkově však nezískala sebeobrana popularitu jako například sebeobraně posilování a lesní letocvičky. O oblíbenosti finské stezky se rádeji nezmiňuji, neboť je nulová. Ranní lenost prostě člověk nepřemáže a tak má Vevera štěstí, že je jím troubený budíček tak krátký, neboť v opačném případě by několik schopných odvážlivců stačilo vylézt ze spacáků a zapcat Veverův otvor v hlavě. Ale to jen na okraj. Díky tomu, že táborová pokladna je téměř na bubnu se dnes snídane opozdila o 3a 1/2 hodiny. Do zmíněné 1/2 dvanacté se tedy oddal pracovní nástup mimo táborové náměstí, bez krojů a bez vztyčování vlajky. Vedl ho Šidlák a chtěl bych se zmínit o dosti kuriózním rozebrání hesla. Jano si vybral fantastické heslo Štefana Zweiga a zjevně přecenil své síly a jeho pokus přes zjevnou snahu dopadl trapně. Ale toto téma je osobní do té míry, že ho musím opustit. Díky pozdní snídani byl odložen oběd a mezi těmito jídly se uskutečnil fotbalový zápas mezi naší družinou a Panthery. Osvědčená pětka Bruce, Santi, Tom, Kréma a já zvítězila 4:0, přičemž musím neskromně dodat, že všechny góly jsem vsítil já. Výborný výkon podal Kréma, který se lepší od zápasu k zápasu, ovšem jeho přístup ke kronice družiny se bohužel nezměnil. Jinak podali všichni standardní výkony, čímž je nechci nijak ironizovat. Pískal Gwym a chtěl by vydvihnout úroveň dosavadních zápasů fotbalového turnaje. Branky a hřiště mají přijatelnou velikost a tak je hra skutečně vzrušující, zajímavá a přes nevyrovnanost týmů i napínavá. Naše suverenita rozhodně není tak velká, jako tvrdí výsledky, prostě dovedeme využít šance. Ale zase abych popsal tento den. Dopoledne i odpoledne u schopnější části oddílu vyplnilo plnění do stezky a o splnění body a dokonce i stupně a odbornosti není nouze. Jídla jsou dnes vesměs posunutá a mezi svačinou a večerí se hraje softball, baseball, pátkování, pasák, playgramball - jak je komu libo. Ne, že by úroveň byla zrovna vysoká, ale dá se tu již mluvit o určitém pokroku, o určitém zlepšení, hlavně v odpalování a předávání míčů.

Vlk s Veverou spravili či lépe řečeno nechali spravit motorku a po jejich příjezdu jde Vevera a já do blízkého tábora ROK vyjednat fotbalový zápas. Pozdní večerě zapřičiňujeme odpadnutí zpívandy a tak, jako na tomto táboře velmi často vyplňuje program večera osobní volno - Práčky, kroniky, čtení či spaní.
JURA JURA

Tom

Uden 29.7.

Stráž

Na začátek zápisu trochu povinné omáčky: Veden bylo, he-
slo dne rozebral Gam. Služba dopoledne Bob, Gwym, Zoro
odpoledne my. Dnešní den je již po druhé věnován
pravám jednotlivců, tentokrát však se také můžeme
spojit v libovolně velké skupiny, což se přijato hlá-
ným souhlasem na snídani byl jogurt a chléb s
máslem a brzy po ní se vydávají kluci do teré-
nu. Z naší družiny vyrazí jen kremsa & bura, kte-
ří to v průběhu dne natáhli až do sedlice a kde
se vrátili (silně uondaní) tak se začali drze chlu-
bit, kolik prý snědli jídla. Další jednotlivec byl
Tom, který vyrazil do vzdálených osad (Naděy-
kova) aby zde rovněž doplnil stav energie ve
svém těle. Na jeho pochvalu však nutno dodat,
že šel misty lesem a tak přinesl poměrně sluš-
né množství hub. Bruce, který se dosud trochu
přichroměl se ben tak plácal v okolí tábora,
kde spíral rovněž ty milé nezelelé rostlinky,
beho snaha se setkala s úspěchem a tak pří-
nesl celou tašku. Santi představuje nevolnost už
stal u táboře, kde se celou dobu flákal. V průbě-
hu dne nestojí po celý za moc, chvíli přel,
chvilku se ben pod mrakem, ale za moc to nesto-
bí, snad proto se kluci, kteří měli zůstat u věku
až do šesti urad již kolem čtvrté, paté hodiny
a protože se flákají, tak se šidlo posílá beštěm
houby, neboť má sakousí utkvělou fikci, že bu-
de smaženice. Hlídenci se opravdu překoná-
vají, a tak se brzy slyšet v kuchyni hlasité
mlaskání a za chvilku při dobrovolné četbě také
skrundání v žaludcích. Pak jsem se již dříve zmi-
nil večerní program se skládá výhodně z dobro-
volné četby z „Vasí bereniki“. A poslední strnybi-
ci zpráva: Dnes odpoledne se do tábora připli-
žily dvě snrbené postavy, ve kterých jsme pozdě-
ji identifikovali Pepu a Rita, bývalé členy oddílu,
tito dva dobrodři sem ve své nauce dorazili na
konec. No a potom už jen noční hlídka Zndmka.

25. den

Den začal již tradyčnē odpočíváním šidla k nástupu na
Finskou stezku. My, lišky, jsme nebeželi, protože máme slu-
žbu v kuchyni. Neúčastnili jsme se ani sebeobranu. K sni-
dani jsme připravili kakao, rohlík s máslem a jamem.
Snídaně měla několik chodů, jak už to bývá, když mají
službu lišky. Podávali jsme ještě smažené houby a na-
konec oplatky (Vafle), protože se na ně dostali myši. Šid-
lo zde zastupoval čarostřelce a pobítl několik myši. Do-
poledne jsme pak hráli palkoranou, neboli pasáka, čili
baseball, což znamená softball, jinak řečeno pleuogram-
ball. Kapitánem jedné strany se stal šidlo a druhý
kapitán je Jano. Šidláková strana vyhrála 12:7. Kobě-
du jsme vařili rýžovou kaši s kompotem a cukrem.
Všem oběd velice chutnal. Během poledního klidu se
opět rozpršelo, a tak zápas, který následoval, probíhal
za deště i za slunce. Dnes hráli Jeleni a Panteri.
V druhém poločase se Panteri úplně položili (což trochu
zavinila neúčast Máthyho, který dnes odjíždí a Kalliho,
který je dosud nemocen) a tak prohráli 6:0.
V odpoledním programu III. bylo zajímavě volno, při-
čemž se sešel Kapitánát. K večeri byly makarony, které
vařila již nová služba ve složení Mikl, Čenda, Gam. Vlk
si vzal moc, a tak za chvíli skuhral v lese, že již
nemůže. Věter byla dobrovolná zpívanda u ohně. Brzy
se však zábava zúžila jen na zpěv šidla a Vevery,
a tak jsem já odešel. Hlídky jsme měli naposledy
my.

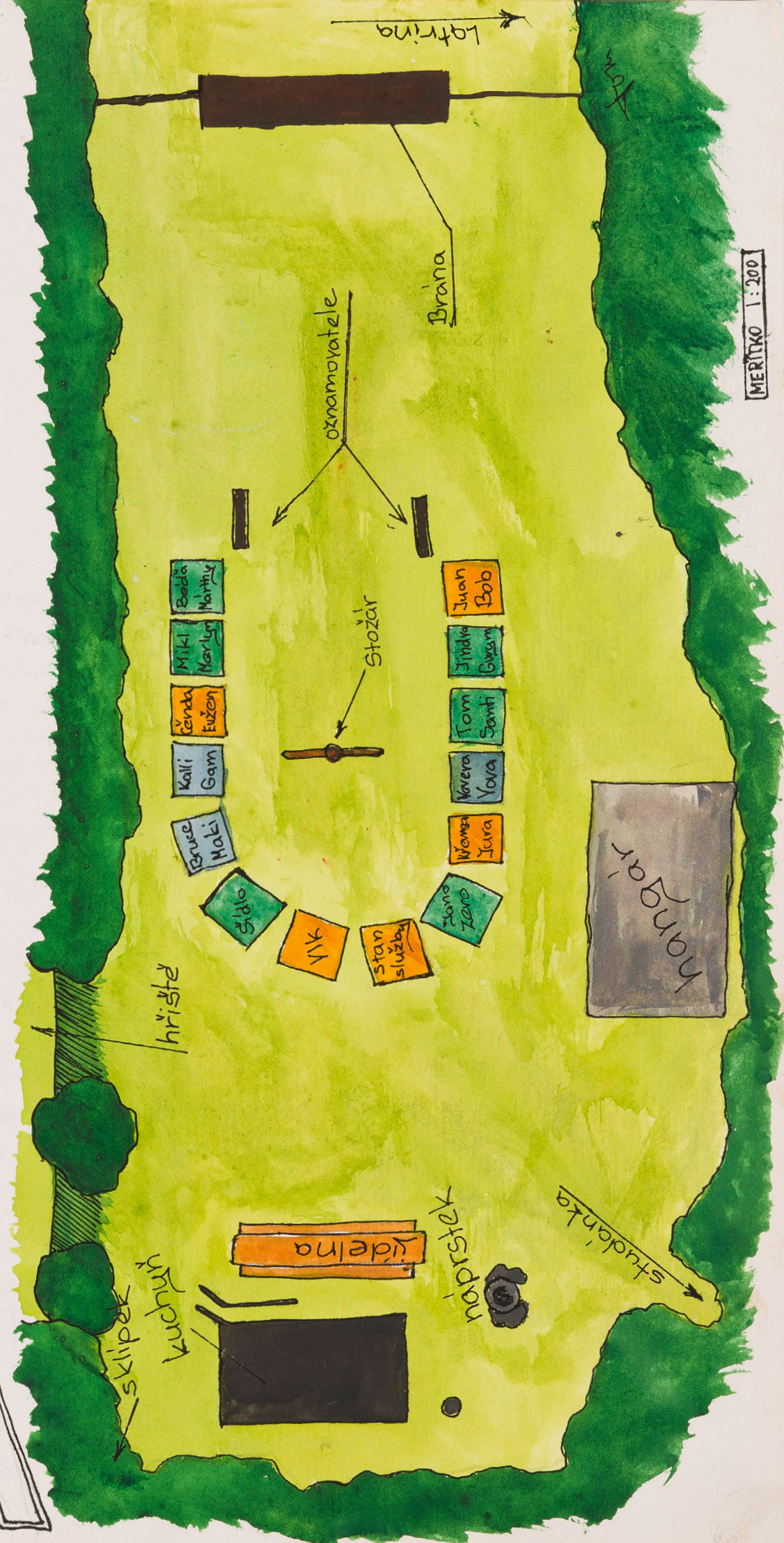

19
207

20.7. 2014 den zelek
Každý z táborníků asi marně každé ráno doufá, že šidlák na finskou stezku zapomene a že budíček vůbec nebude a myši teprve ne, ale pokračují se šeredně zmyšlí. Ani v poslední normální táborový den se tato přání nesplnila a tak jsme si trasu proběhli. Přes zjemné vlhko na tábořovém náměstí se koná i sebeobrana a procvičujeme obranu proti úderům a různé nástupy, protože na zem se padat nemusí. Snídaně je večer, program klape celkem na minutu a nástup vede šidlák, protože vik se místo něj (tedy jako místo nástupu) holí!!! Heslo dne rozebral v duchu podlivné morálky vika a šidla Jindra Š., který jinak rozhodně mezi její významy nepatří. Rozebírání hesel se stalo samoučelnou záležitostí, v níž jde pomocí hezkých slov odtažených od činů rozebírače zarděčit se vikovi a šidlákovi, kápnout jim do noty ať si o tom myslím kdovíco. Chceme využít dobré počasí, které od rána trvá a hraje se poslední zápas fotbalového turnaje. Porážíme Panthers 6:1, přičemž Krema i já jsme dali po třech brankách. Celkové výsledky najít možno na dalších stránkách. Po fotbalovém zápase je tu opět softball a Janovo družstvo (z Lišek je zde Krema a já) poráží šidlákovu (Bruce, Tom, Santi admita hrát) v poměru 13:10. Po dobrém obědě utahaně poleháváme po tábořišti a Santi koná v okolí brány dražbu věcí z obchodního domu SABR. Celkový výdělek překročil 70,- Kčs. Výborně Santi, daleko to dotáhneš. Po „poledníaku“ se hraje opět stále populárnější softball a Jano opět vítězí 9:6. Svačina tuto zábavu přerušuje a po ní nastupuje tým Krema, Tom, já a brankář Kalli proti tzv. zbytku světa: šidlo, Kevera, Jano a Gwym. Se šlěstím a za nadávek sabotéru Santimu vyhráváme 3:2. Večerní program až hluboko do noci tvoří poslouchání vážné i nevážené hudby. Přijela návštěva z tábora „Brňáků“. JRA

vače nepatří. Rozebírání hesel se stalo samoučelnou záležitostí, v níž jde pomocí hezkých slov odtažených od činů rozebírače zarděčit se vikovi a šidlákovi, kápnout jim do noty ať si o tom myslím kdovíco. Chceme využít dobré počasí, které od rána trvá a hraje se poslední zápas fotbalového turnaje. Porážíme Panthers 6:1, přičemž Krema i já jsme dali po třech brankách. Celkové výsledky najít možno na dalších stránkách. Po fotbalovém zápase je tu opět softball a Janovo družstvo (z Lišek je zde Krema a já) poráží šidlákovu (Bruce, Tom, Santi admita hrát) v poměru 13:10. Po dobrém obědě utahaně poleháváme po tábořišti a Santi koná v okolí brány dražbu věcí z obchodního domu SABR. Celkový výdělek překročil 70,- Kčs. Výborně Santi, daleko to dotáhneš. Po „poledníaku“ se hraje opět stále populárnější softball a Jano opět vítězí 9:6. Svačina tuto zábavu přerušuje a po ní nastupuje tým Krema, Tom, já a brankář Kalli proti tzv. zbytku světa: šidlo, Kevera, Jano a Gwym. Se šlěstím a za nadávek sabotéru Santimu vyhráváme 3:2. Večerní program až hluboko do noci tvoří poslouchání vážné i nevážené hudby. Přijela návštěva z tábora „Brňáků“. JRA

PLAN TÁBOR

27.7. 27 den sobota

dvacátý sedmý den osmého tábora. A když má tábor dni 28, tak tento, předposlední podle data je přeci jen dnem závěrečným. Začínáme jako obvykle finskou stezkou, ale dopolední program už vybočuje z rávy klého pořádku - práci tvořivou dnes totiž střídá práce ničivá - demolice stanů a části tábora méně významné. Protože tento program trvá beze změn až do svačiny, přeskočím mimochodem zpožděný oběd a hned se pokusím zrekapitulovat výsledky naší dnešní snahy. Z tábora zmizely stany, bidelná, oznamovačele, brána a začala se ničit kuchyně. Někteří kluci budou spát pod krouhy nalouce a tak se tam vytvořila menší stanová osada. Tak to bylo velice stručně k té první, méně zajímavé části dne. Po svačině se hrál baseball, který unáš v oddíle opravdu získává na popularitě. Bežtě bsem se nezminil o koupání, ale to be utak pěkňem počasí, bako be dnes samozřejmost. A nakonec se samozřejmě konal závěrečný táborový ohně. Na začátek opět Gillwelský kruh a po něm kolo upřímnosti - bylo výsledkem značně udivil protože všichni kritičtí mladenci prohlásili letošní tábor když ne za nejlepší, tak aspoň za jeden z nejlepších táborů našeho oddílu. Ke každému ohni patří písnička a tak jsme se mohli při následující zpívandě přesvědčit bako jsme na tom s hlasivkami. Poslední bod programu - změny v oddíle by se měl popsát snad až v zápise zahajovací a tak mi nezbyvá nic jiného než zápis ukončit protože tím a zpěvem píšně "we shall overcome" závěrečný ohně tábora "převrácených dělbín zakončil".

Zmínka

28. DEN

28.7.

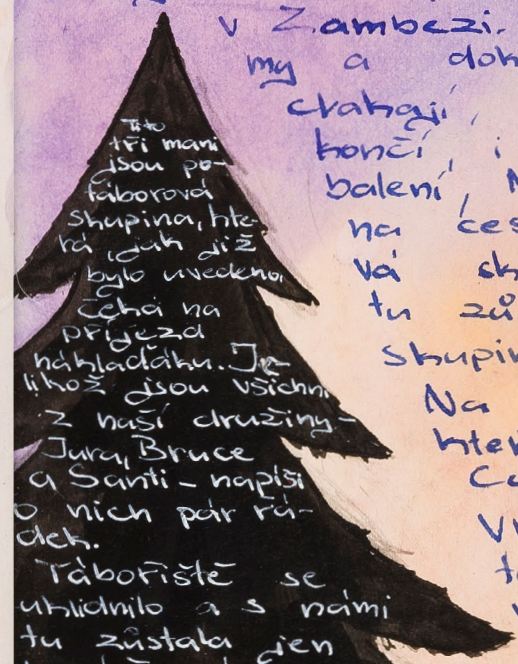
Neděle

Závěrečným ohněm však ještě nekonečí celý tábor. Ještě zbývá to úplně poslední - poštětí stožárů. Ráno nás budí Věvera, který chce dosáhnouti toho, abydom se šli umýt. Běhlokyje to Vlk, který propaguje teorii ~~o~~ mytíe až před odjezdem. Dnes toho máme ještě dost na práci - zbourat kuchyni, přehrady, soukromé a postele a vůbec trochu pohlídit. Měli jsme storo ^{dost} co dělat. Kromě několika jedinců se nikdo do práce nehrnul. Není divu. Dusno a konec tábora k tomu nikomu optimismu nepřidá. Práce ubývá a ubývá, ale je jí stále ještě dost. Nejděle stáří kuchyni, ale i pobom tu zůstává něco málo menších staveb / hangár, sklípky, stál, latrina apod., které zbouřa potáborová skupina - Jura, Bruce a Santi. Tito mají zale čekat do zítřka, kdy přijede vůz - doufejme, že to nebude žebříňák - a odveze veškeré ~~a~~ etární a soukromé hrátamp. dí do Prahy. Každý kulturní ~~naš~~ člověk se jde před odjezdem umýt a už Šídlák píše melodií "do sedel". Vlk pronáší závěrečnou řeč, v níž mimo jiné prohlašuje, že - jako každoročně - přestávají platit veškeré oddílové funkce a šarže mimo vůdce - jako by se o to bá, že ano? Poté ještě jedna zajímavá zpráva - Bruce odchází z oddílu díky sám sobě a teoriím které si vytvořil. Kdo chce tam pomozme mu tam. Nechtí ~~ž~~ Tě šitý a nástrah plný svět přijme milostivě. Tatík se chystá sekeru a zasazuje první mohutnou ránu stožáru, díky kterému vypadá náš tábor zblízka jako křesťanská misie v Zambezi. Dílo zcházy začínají Jeleni, pak Pantheri, my a dokončují ho hornídelníci + Šídló. Fotoaparát ~~u~~ chytají, stožár se kácí směrem ke kuchyni. Tím uše končí i když ne tak docela. Vlk pobízí k rychlému balení. Máho hlída dělá u zbytků stolu proviant na cestu, Šídlák zbavuje stožár lanch a potáborová skupina se děsí nad tím, jak "málo" jídla jí tu zůstane. Chlapci obléhají, ale Jana, který vede skupinu ve vlaku - je pobáň a vyhání z tábora.

Na tábořišti zůstává nejděle Šídló + Věvera, kteří jedou stopem a nakonec mizí - směr Canbora - a Vlk + Mahi, kteří jedou s Vlkovým příšerným ~~st~~ strojem. Zůstávají tu pouze tři mani, kteří pozorují rychle se vzdalující temný bod...

Toto vše složil Santi

Tábořiště se utlidnilo a s námi tu zůstala jen bagáž, práce a tahy spousta, díla. Usoudili jsme, že v tom hurku nemá cenu nic dělat a tak jsme se odpalovali a zjišťovali, že život je přes jenom hrstky. Do palácňových hodech jsme se šli vykaupat a pak hurraad do pldce - lázní, velké ohniště, táborový kruh. Zbytek dne jsme si také zpestřili menší debor s akutol-spragem. Ráno káčíme hangár, Bruce jde vyhlížet do vesnice auto, já + Jura pohlíáme tábořiště za sypa. Váme cdpálo tu a nakonec zlatý hrč - nahládná. Auto, nemá zvýšené postranice a tak se to tam stěží vleglo. Naposledy se rozhlíáme po tábořišti a mizíme směr Jezek, v kterém jsme se naposledy vykaukali. Všichni jedeme do Střezimile autem, cohuu Jura + Santi pohrávají v labem. V Praze zadrželi Bruckho, který šel domů. A tak, máme, že pouze my dva jsme prošli tábor štěstě a úplně celý. Od 26.6. do 28.7. Bala to hrsta, baski

Temelnicí snaha roby f sestav

① Zahajovací 1979

ZAHAJOVÁČKA

1. AKCE

Šídlo v
Křemsa v
Bob
Zero
Tom
Euzen
Jindraš.

První akce devátého oddílového roku začíná 21.9. na smíchovské nádraží. Uvedle členů Jednotky se zde scházejí několik nováčků a navíc bratr Boba. Místo dvoudenní výpravy pro nezálost podací jedeme do Berouna, odkud jedeme podle levého břehu Berounky. U nedalekého lomu zastavujeme a po oficiálním zahájení a přivítání nováčků se odvíjí několik organizačních věcí a po nich následuje bouřlivé ve starbě věže z kamene na čas. Vítezi Panterů před želeny a lískami.

Pokračujeme pak po kopcičkách dále po proudu, až doradíme do lomu, kde se asi před třemi roky zabili dva kluci z Veskenonu. Odtud navštívíme Barrandovu jeskyňu, kdy vlkovi stále více šedivý vlasy při pohledu na to, jak v černém otvoru mezi jedním koch z oddílu za druhým. Skoro již odpoledne doradíme do velkého lomu, kde jsme kdysi byli první ještě s Bobem a Jedničkou. Po menší prohlídce si v lomu postavíme přístřeší na pátkovanou a mohutný "mač" se rozvíjí.

Bohužel jeho úroveň se snižována počtem menší částkou neznalostí pravidel a nedostatkem technickou úrovní hráčů.

Na louce nad lomem hrabeme ještě ve věžích ocašky a pak poslední nášp, kdy se s jedním kochem louce Vevera a současně se stává čestným členem jednotky, vlk oznamuje odchod jury.

21.9

Vlk
Vevera
Jan
Beda
Vova
Gwym
Merlin
Marky
Gam
Kalli
Santi
Puk
Mikl
Cenda
Juan
Aleš R
Honza B
Křemsa
Bob
Zero
Tom
Euzen
Jindraš.
Ivan Urana
Franta Sed.
Tomáš Pov.
Jirka Mat.
Roman D.
Radim Tomáš
Šídlo

V Liškách docházi k panice, neboť jejich oblíbený kormidelník, který vše dělal sám, bude najednou "fu".

Mají však neúspěšné štěstí, neboť kormidelníkem Lišek jsem se stal já.

Po oznámení sestav družin a seznamu nejbližších akcí odcházejme do sběru na vlak. Zde se odpojuje Bob se svým bratrem a Uevera, kteří hodlají ještě druhý den prodlít v líně přírody.

Šídlo

Vlk		
Šídlo		
Pantheri	Jeleni	Lišky
Jana	Mak	Šídlo
Beda	Santi	Křemsa
Vova	Puk	Bob
Gwyn	Mikl	Zero
Merlin	Cenda	Tom
Marty	Juan	Evžen
Gam	Aleš R.	Jindraš.
Kalli	Honzab.	

2 Podolí

V neděli 22.9. se scházíme dopoledne v Podolí, abychom si zaplávali na čáso. Jde o celoodpočinkovou akci.

Docházka

	1 Zahajovací 21.9	2 Podolí 22.9	3 Schůzka x výprava 22.9	4 Družinová 27.9	5 Klub. schůzka 28.9	6 Hrnčí doplnění 29.9	7 Družinová 4.10	8 KL. Puma 11.10	9 Čok 12.10	10 Klub. schůzka 12.10	11 Výprava 13.10								
Šídlo																			
Křemsa																			
Bob						O	D	E	Š	E	L								
Zero																			
Tom																			
Evžen																			
Jindraš.																			
Ivan V																			

První schůzka Lišek

Na naše první setkání družiny byl sraz u klubovny. Scházeli jsme se dost podivně. Šídlo přišel o něco později a Evžen, Bob ani Jindra vůbec nepřišli. Chvilu jsme na ně čekali, ale potom jsme se pustili do programu sami. Uvedřív se nás Šídlo zeptal jak bychom si takové družinové představovali. Padlo několik návrhů, Šídlo si je zapsal, a šlo se dál, a to na družinové funkce. Vybrali jsme si každý nějakou, mimo Ivana, který je ještě nováček. Bob a Jindra mají označovačel, (Bob se již dostavil), Evženovi byl přidělen inventar, Tom se bude starat o kroniku a Zero se stal pokladníkem. Dáleím bodem byl program a sraz na první družinovku. Také jsme se dohodli že příští neděli se bude konat herní odpoledne. A nyní přišel hlavní bod dnešní schůzky a to, návštěva výstavy o umění amerického západu, konané ve Valdštejnské jízdárně. Všichni jsme si zakoupili lístky a některý i katalog a vydali jsme se na prohlídku obrazů, ukázkových živočehůvých přístehováků. Na výstavě však nebyly pouze obrazy, ale také výřezky indiánu i bělochů. Mnoho obrazů nás zaujaly krásnou krajinou, a různými výjevy zt louč, borů, a různých indiánských slavností. Narazili jsme zde také na Panthera a na Vika, kteří stáli ve frontě na film na předních místech. Nově- podně jsme se k nim přidali, a měli jsme proto možnost slednout diapozitivu vysta- vených obrazů, spojených s výkladem o osídlování neobydleného území. Po zkončení filmu jsme se roz- trousili do různých skupinek které si prohlíželi exponáty. Zjistili jsme také, že Vlk přivedl nováčka ob- on vždycky užekl když nás uviděl přicházející k Ulakovi. Na výstavě však nebyly pouze staré obrazy. Měli jsme vidět asi tři moderní par- troty dvou obouných náčelníků a generála Custerova. Myslim že se nám všem výstava líbela, a že jsme si z ní odnesli, někno' zážitky

V Praze ve Valdštejnské jízdárně byla otevřena výstava „Umění amerického Západu“. Ve 122 exponátech představuje expozice obraz pionýrského údobí historie USA. Kresby, grafiky a malby, vzniklé od počátku 30. let minulého věku, kdy je tvořili účastníci osídlování amerického Západu, až po současnost, zrcadlí drama setkání Evropanů a novým kontinentem, s jeho přírodním bohatstvím, ale zejména drama podmanění to- hoto kontinentu, prouděného zánikem původní domorodé kultury, na níž se podílelo na 2 milióny Indiánů různé vyspělosti. Kromě maleb, kreseb a grafik, naznačujících vlivy, jež působily na umění divokého Západu a přispívaly k formování dnešního profilu amerického umění, shromažďuje výstava 51 etnograficky zajímavých předmětů, autentické dokumenty výtvarné tvorby Indiánů a objekty dokumentárního charakte- ru. Indiánské kultuře se dnes v USA věnuje velká pozornost jako významné součásti americké kultury. Texaské Muzeum připravovalo výstavu rok a mezi exponáty jsou kromě jeho vlastních fondů zastoupeny malby i předměty ze 26 muzeí USA. Premiéra vý- stavy byla v Jugoslávii, odkud přišla k nám, načež pocestuje ještě do Polska. nak

1. DRUŽINOVKA

Na tuto první družinovku v tomto školním roce jsme se sešli na konečné devětadvacít ky. Šli jsme do Arealu zdraví, kde jsme si zahráli Ruského pasačka. Tato hra je podobná sovťbolu. Hráč odpálí míček, běží ke značce a spátky tak aby nebyl vybit protihráčem. Běhali jsme na čas trať s překážkami. Závodili jsme v kopání papírového míčku před sebou. Potkali jsme sportovce, který nás naučil zdolávat prkenou zed. Zahráli jsme si žerovu hru na obležené město. V městě byl Šidlák a ostatní mu dopravovali zásilky v podobě míčků. Míčky chytal Krémša. Poznalo se, že jeden na funkci obránce nestačí a tak jsem Krémšovi pomáhal. Všeru jsme si poznamenali některé důležité věci a odebrali jsme se domů. Tramvaji jsme jeli jako družina společně.

Znamka: 1,5

Klubovní AKCE

A Liška pota. Sráž byl dne 28.9.1974 na místě zvaném mezi zdsvěcenými lidmi u "Přivozu". Z vedení se dostavil Šidlo a z hostů náš starý známý Jur a kdysi člen Jelenů Sotola. Popošíli jsme na nedalekou louku, kde jsme si zahráli zbrusu novou hru. Samozřejmě se nacházela v repertoriu her Šidlačka. Na jednotli vých kame neč značící feudally, měšťany a chudobu starli marnici kteří si tu či onu hodnot vybojovali. Pak se začelo míčem a kdo ho nechytí, myslí pro něj, že ztratil ostatní zbraň. Jeho místo chtít si polepsit. Další hra smíčem byla tak zvaná přehazovaná. Jelikož se pomalu sčítávali, odebrali jsme se do klubovny, kde čekal Václav zbytek oddílu. Zde se obvyklá organizační část klubovní soboty. Účastníci jsme si dány jednotlivých družin JELENÍ - Maki, Scini, Puk, Mikl, Čenda, Chudn, Aleš, Honat, Juka, PANTHERI - Jaho, Beda, Gwim, Voda, Hele, in, Marti, Gam, Kalli, LIŠKY - Šidlo, Krémša, Zero, Tom, Evžen, Jindra, S. - odešel z lišek Bob. Ale objevili se zde i další nováčci a proto Jirka, Ivan, Martin, byl přidělen k Liškám; Martin Komátek, Roman Trpišovský; a do Jelenů byli přiděleni Marcel a Jindra T. (Henry). Po rozdělení funkcí jsme se dohodli na podobu. I skupina bude chodit v pondělí II. s. v úterý a III. s. ve čtvrtek středu. Každá skupina dostala soupis, co bude plerovat jako rozplavbu. Také jsme dostali dva listy do Semaforu (Robotka). Bude to určitě moc pěkné ale 2x 23kš to také není sama k zahození. Skoro na závěr nám byl nadiktován program na Říjen. Postali jsme se si vyklád o určitém množství v Praze, protože k nám přijedou se podívat Brněň. Krémš kapitánem této klubovní soboty pro něho končí až pozdě večer.

HRNÍ DOPOLÉDNE 29.9. 74.

6. AKCE

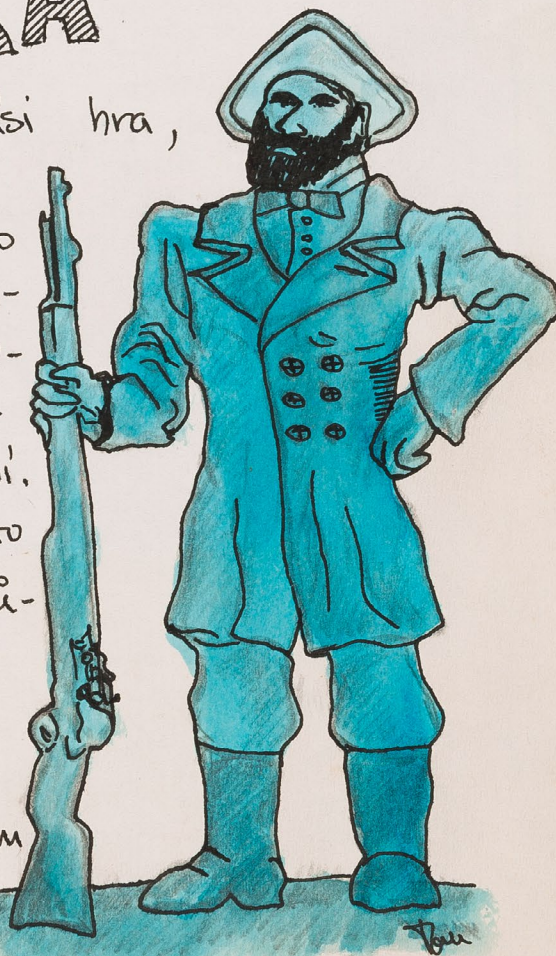
Kto akce je poněkud zvláštní. Rozhodli jsme se obnovit staré podmínky naší družiny. První byl permí dopoledne. Rozhodli jsme se ho uspořádat dne 29.9. 74 v 830 hod. Zvažíme se v klubovně a naplní je velmi prostá - společen - ské hry. Rozhodli jsme se pro busm's. Chtěli jsme hrát ten co želem udele - li jako společenstvem hry ale po rozdání peněz jsme usoudili, že bychom ho hráli ještě ztvor. Proto jsme měli radost když přišel Tom (sic pozdě), ale přinesl překrásný malý a velký podomáček udeřim' busm's. Bě - hem půl hodiny přišli ostatní oporodici jako Evžen a jiní jsme do - ro v kompletní sestavě - Šidlo, Krémša, Zero, Evža, Tom, Jindra a nováček Ivan. Chybějí helm další dva nováčci. Hrajeme všichni kromě Šidlačka, který dává dohromady něco na kromičkách. Rozdali jsme si peníze a již jsme roz - jeli tento kolo-toč. Zvažovali trochu bojšve, ale pro pokračování této hry jsme všichni začali machinovat a dělat vše abychom na tom nejvíce vy - dělali. Potomce jsme se spojili Tom + Jindra; Krémša + Evža; Zero + Ivan. Ke konci se začali objerovat mocnosni v podobě Tomáše a Jindři. Je - likož měli nakoupeno hodně ulic stále jim proudilo do společné ka - sy měm' z pokut a nájmů. Tato hra se mi velmi líbila a rozhodně by - mělo být takových akcí více. Asi ve 12. hodin rozpouštíme hru a společnost a odcházíme či odjíždíme na oběd. Bylo to bezvo. Krémš

AKCE

DRUŽINOVKA

4.10.1974

Zahájením družinovky byla jakási hra, při které jsme použili tyčí, námi dříve opatřené. Od půl páté až do půl šesté nám tato hra plně stačila. Potom jsme se vrátili do klubovny a začali zplétat více zaple - nější turbánky než jsou normální. Šidlák asi nepočítal to, že nám to zabere celou druhou hodinu schů - zky. No, ale co nevadí! Potom, co každý zjistil, že už nemá cenu se s tím dále babrat dali jsme se do hry s kamenama a pak nám Šidlo vyprávěl tolik věcí, že jsem já stačil obehnout blok jednou a Zero dvakrát. Nakonec jsme s náladou veselby zapěli družinový pokřik.

13. 10. 74

Výprava

Dnešní výprava začala vlastně už den předem, kdy jsme dostali družinově k otevření první dopis, kde stálo vše o srazu a také co si máme s sebou

vzít mimo povinných věcí. Šešli jsme se tedy v sobotu, na nádraží Smíchov, a Kréma rozdělil druhý dopis, v kterém stálo, abychom si zakoupili lístky do Řevnice nasedli do tříčlívho vagónu, kde nám kormidelník nebo čílnař poví něco o tradici družiny.

Zatímco Kréma vyprávěl, my si dodělávali kartičky s čísly, což je jedna z těch věcí. Po vystoupení ze vlaku bylo naším úkolem otevřít druhý dopis. Oznamoval nám abysme šli po modré značce, učili se píseň „Banovina stihy“, a tam, kde se bude cesta křížit se silnicí otevřít další zprávu. Cesta probíhala dobře, až na to, že našim nováčkům došlo nějak počítat naučit se dvě sloky písně. Na knižovně, kde jsme otevřeli další dopis jsme měli zhotovit nosička a jednoho z nás na nich nešt pět minut. Po deseti minutách chůze otevřít další dopis. Jelikož jsme měli v družině lehčího nováčka uběhlo vše bez komplikací. Další naším úkolem bylo rozdělát ohně a co nejvíce jej udušit, ale pouze z tolik přírodního materiálu, kolik se ho vejde do malé knabůčky od šnek. Když bylo dříve i smůla naháněna, vyplňli první ohně. Nežďele hořel dindrou - 12 min,

a nejvíce Krémovi, kterému hořel po zapálení zhasl. Po dalších deseti minutách chůze jsme se rozdělili na dvojice, a každá měla postavič dělníků. Trvalo nám to dost dlouho. Oddíl jsme měli ujet dále, ale se zavazadlyma a s tím a pouze jeden náš mohl navádět, a to ne ~~ne~~ upozorněním a došky. Bylo to velmi závažné. Další dopis nám přikazoval postavit díka a pokračovat na knižovně. Ačko bylo velice pochybné, ale bylo. Jelikož na knižovně jsme už byli, otevřel se další dopis, podle něhož si měl každý zhotovit knychli o hraně 2 cm. Toto byl časově nejnárovnější úkol. Dále jsme se vydali někam po žeruzeně. Nasadili jsme si kartičky s čtyřmi čtyřmi čísly na čelo. Kdo přečetl číslo toho druhého vybil ho. Hra se začala rozproudila a zkančila vítězstvím Jelenů před Lisákami. Na zděv byl náskup, na kterém jsme se rozdělili na skupinu která šla na vlak, a druhá se šla ještě podívat na nedaleký uach. Stálo to za to. *Two*

3. Družinka

18. 10. 74

Začátek této akce byl velice podivný. Šidlo prý říkal Krémovi že přijde později, ale Kréma přišel také pozdě, takže Tom a Evžen nevěděli co se děje, a proto odešli na domnělý sraz někam na nožeži. V klubovně se zatím sešlo pár lidí, a ti se pustili do stavby draků na letecký den. Zatímco jsme stavěli přišel nějaký nováček jménem Michal, a šidlo se s ním bavilo různých věcech. Pak přišel Evžen, kterému to nedalo, a poznal nám Jano s Vlkem. My zatím pořád stavěli. Potom se obávil kluci, které přišla

kal šidlo do oddílu pomoci Michala. Byli tři, a Vlk si šel učit do prádla, aby jim ukázal zájma vesty oddílu. My zatím pořád stavěli. Jano se pustil do pomáhaní Krémovi s jeho skauty, a pomohl také neochopným stavěcím pouze malýčko. Vlk si zatím vybral nějakou hudbu pro nováčky a tak jsme jim tedy zaspívali. Nastalo také velké dohadování o zítřejším programu. Měla být výprava, ale většina lidí ji zamítla a bude tedy dopoledne pouštět draků a hrani hokeje a odpoledne volno. Špinaví a ublompání od lepidla jsme se pozdě večer odebrali domů.

Hokej & pouštění draků 19. 10. 74

Účast:

Šidlo

Kréma

Zero

Tom

Dinka

Evžen

Michal

Jelikož téměř každý měl v ruce draku něco k dodání, začali drachy v 10.00 tedy hodinu před zápisem s Pantherami. Každý jsme měli práci: Kréma lepil papírky na svou bednu, Tom natíral raketu, Dinka tiskla vzorů na blyce. Z této práce nás vyrušili Pantáci. Jelikož se mi na hrůtíkdeve hrál turnaj, šlo mnoho přemýšlet, jak se opatruji.

Později přišel CVRK

apocalmim partygné

vowcowt. Později

se Vow pokoušel

odtartou svou

raketu. Zmohl

míněnistartuse

mít raketu po-

drtit. Šli jsme

z pítky do klubovny

abychom dodělati

nás draky. Přicert

na zkoušení Kréma

jeho krabice přehla

naplnit je ho mě

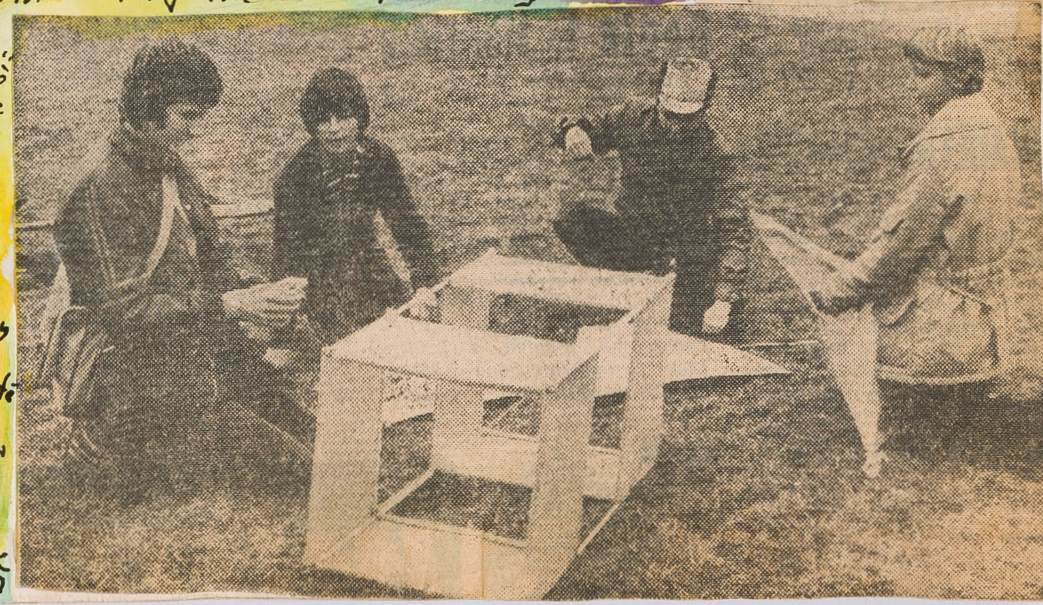
Dinka a pítky od

Panthera vyfotil

Petr Molt z

Mladé fronty

FOUKÁNÍ ZE STRNÍŠT a pouštění draků patří k sobě. Pražští kluci sice strniště k dispozici nemají, ale místa, kde není příliš elektrických drátů, si najdou. Náš fotoreportér Petr Molt je zachytil několik minut před startem na pražské Letenské pláni.

notlivců tu jsou ve stejném stavu, jako na táboře. Dá se říci, že svým chováním mne zklamali ti samí, jako na táboře či před ním. A Šidlák byl značně znechucený. Po odběhání jednotlivců bylo jasné, že vítězí Jano - jedná z mála světlých postav tohoto podniku. Ale co jsem mohl pozorovat Lišky: vnějškově vypadali poměrně dobře, rozhodně lépe než Pantheři a to už vůbec nemluvíme o Jelenech. Díky tomu, že Krémša neopatrily mič, štafety závodily pouze v normálním běhu. Ovšem terčem hlavního zájmu bylo nedaleké smetišť, kde se rozvinuly schopnosti v ničení a destrukci. Končili jsme celkem brzo - asi v 11 hodin. Odpoledne se jde přece do divadla. Snad to, co jsem psal je zkreslené a zbytečné, ale oddíl mi stále leží na srdci. Byl to tedy menší prostředek k ozdravení. Zdravím vás.
— JURA

ROKOKO

19 $\frac{26}{10}$ 74

Pralna

Brno

Ben

VÝZVĚDAČI 27. 10.

Sraz u kašny měla prakticky jen půlka, protože druhá půlka sem přišla hromadně z průvodců. Šidlák udělal nástup společně s Brněňky na jednom dvoře Starého města. Tam nás rozdělil na tři skupiny - jednu obrannou a dvě útočné. Vybití se chodili nabíjet k sousoší na Staroměstském náměstí. Nechodili tam jen vybití, ale i ti, kteří se dotknuli kláštera. Některé ulice byly špatně střeženy. Pak záleželo jen na rychlosti útočníků. Za každé dotknutí si útočník připočetl jeden bod. Ke konci hry začalo pršet. V průjezdu domů za tmy se spočítali body a vyhlášení výsledků bylo už ze pořádného lijáku. Vyčkali jsme až se déšť utiší. Pak jsme se rozloučili s Brněňky a rozešli se domů. V těchto výzvědačích zvěstovala skupina Křemsova.

Všichni jsme byli velmi udiveni, protože z neuvěřitelných důvodů přišel celý oddíl na naši družinovou. Měli jsme mít roln se hřebíky a bouchky, ale tohle nikdo nevěděl, oco zele půjde. Vysvětlením bylo o to zdrcující. Vlk odchází z funkce oddílového vůdce a předává vše Šidlovi, který má ohromnou radost. Oddíl omezuje svoji činnost na minimum a jeho další činnost je naž valček. Ilu se cosi o rozpuštění družin či oddílů drážně vysvětlení. Porověděli jsme se, že se o nás začínají zajímat lidé, ne patří do oddílů. Další schůzka je usobota, nikdy má být oddílově volno. Prostě, vysvětlením nepřišlo slovo žádné a šidlo chudák taky neví co si má počít. Po tomto vzájemném oddílu se rozcházejí a každý dělá, že se dozví něco bližšího v sobotu. Po tom zase dále karpitovat a ten se dohaduje co a jak. Ale na nejakej drabnosti jsme se na nic ne dohodli. A to se dohodli, šidlo měn.

fiemen

1. 11. 74 - Vlk

Mivoradna

klubek sobota

Družinovka 1. 11.

2. 11. 74

klubek

8.11.

Tom

TOČENIA

Sraz byl na nadržu v Bráníku. Jeli jsme autobusem a vystoupili jsme v jakési rozkopané oblasti. Od zastávky až k lesu jsme šli s očima na stopkách, protože Šidlák vyhlásil soutěž všímavosti. V lese jsme si odpočali a Šidlák nám dal kontrolní otázky k soutěži všímavosti, ke kterým připojil několik otázek chytrosti. Cestou jsme probírali součást branné výchovy - poplach. Šidlák zapískal, napočítal do deseti a pak si zapsal toho, koho uviděl. Shodou okolností v této oblasti létalo hodně letadel, a tak Šidlák zapískal zpravidla tehdy, když letělo nějaké letadlo. Měli jsme přes pole doběhnout k trianglu, ale před lesem nás Šidlák zastavil. K trianglu jsme se pak museli doplnit protože v jeho okolí blížil Šidlák. U trianglu na nás čekalo několik čestných členů. a ~~č~~ Hráli jsme zde "mlejnek", při kterém jsme byli rozděleni do dvou skupin. Dvakrát jsme se pokoušeli postavit piramidu, avšak ani jednou jsme ji nedokonzili. Potom jsme se vydali hrbolatým terénem na zastávku autobusu. Cestou jsme se zastavili v lesíku kde jsme si zahráli hru s šátky. Došli jsme na zastávku, odkud jsme jeli do Bráníka a domů.

10. 11

Družinovku vede křemsa. Začínáme pokřikem a hned hrou která se jmenuje Holivut. Rozdělíme se na dvě skupiny, každá vždy střídavě vyšle jednoho člena ke druhé, odní se dozví (ten člen) film a on ho má předvést své skupině, aby poznali oco jde a přitom nesmí mluvit. Vyžnáme na se i na se svým letem na kostech i Martin ukázal dokonale vracely. Test - kde se jim platí, byl sice myslím zajímavý, ale málo kdo uhoďl správnou odpověď. Nejvíce bylo 20. Vadiťka se blížil a proto jsme museli vymyslet nějaké programy. Něco jsme přišli ale nebylo to moc velké. Další byly jako Zloděj a detmici, a píseň pomoci obrázku byli jen pro zpestření. Povídka "Upír z vesmíru" byla velmi pěkná, i když ne vhodná pro menší křesťi ji nepodopili. Také jsem připomněl klukům o čem se bude jednat a aka beseda nad knihou a seznámil je s dalšími věcmi. Také jela se organizace. Nakonec byla vysvětlena práce - uměte' dychtím! Nemim jesti kluci dávají pozor a něco si zapamatovat, ale vysvětleno to bylo. křemsa

22.11.

Zero
(funches)

BLATIVÝ

23. 11.

ORIENTÁK

ÚČAST

Křemsa
Ivan
Jirka
Jano
Vova
Martiny
Kalli
Maki
Marcel
a hoši
s oddílu
ŠIPKA

Sraz byl v půl dvanácté u hotelu INTERnacional.

Oddíl Šipka pro nás připravili orientační běh. Naše účast nebyla moc velká, jelikož bylo velmi špatně. Rozdělili

jsme se na dvojice. Z lísek jsem to byl já, Křemsa, Jirka.

Běželi jsme kolem „Trojanova mlýna“ nahoru po skálách a po cestě jsme dostávali otázky a úkoly, např. udělat ambulanci uzlu, dračí smyčku apod. Potom třeba určit vzdálenost, trasy morseovy abecedy. Bylo to velmi zajímavé, ale zkazilo to trochu počasí. Zakončili

jsme hru během ze skalnaté stěny. Bylo to pěkné a vedoucí ze Šipky řekl, že výsledky tohoto podniku nám dojdou poštou.

Rozloučili jsme se s nimi a pomalu jsme šli na stanici autobusů. Vova našel starý rozdrážený deštník a tak s ním šel zbytek cesty. Potom jsme byli nuceni přeskakovat takový, poměrně hluboký výmol.

Až na Kalliho, který v něm zapoměl nohu to všichni přeskočili. Všichni jsme byli velmi zblácnění a proto jsem zvolil tento

název BLATIVÝ ORIENTÁK.

Ivan

Ve výsledcích jsme se dozvěděli, že naše dvojice Jirka, Křemsa, já skončila 4.

DVUŠKOVKA

23. 11.

ÚČAST

Křemsa
Zero
Jindřich
Ivan (Wabir)
Jirka

Družinovku vedl Křemsa. Zahájili jsme ji družinovým pokřikem. Během organizáčních věcí nám Křemsa oznámil, že Jirka pro nesplnění nováčkovské zkoušky Jirka k nám vedl krátký proslav a pak následovalo několik testů.

Nejprve nám Křemsa rozdál malé zmuchlané papírky, na kterých bylo napsáno například: venkován, hudebník, vrah, král atd. Potom nám řekl větu: Každý den se procházím v tmavém lese. A my jsme měli za úkol napsat tuhle větu tak, jak by to asi řekl třeba venkován. Potom jsme si zahrali na rozbor slova. Bylo to slovo „ČESKOSLO-

VENSKO“. Naším úkolem bylo udělat co nejvíce slovato z písmen, která byla ve slově Československo obsažena. Potom ale přišlo toto: Křemsa přinesl do klubovny hru „Formule 1“. Hned po startu jsem se, společně s Jindřichem ujal vedení. Ve vedení jsme se všichni střídali a první kolo jsem projel okousek před Žerem a potom to začlo, zatáčky jsem projížděl 180 km/h a na rovině 240 km/h. To asi dělali všichni, až na Žera, který se nějak opožděl. Byl to na přání závod až do 2. kola. Nevím ani čím to, že jsem nakonec vyhrál těsně před Jindřichem.

POŘADÍ:
Ivan
Jindřich
Křemsa
Jirka a Zero

Také jsem byl neoficiálně zmínován Wabim. tímto

BRATŘI

30. 11.

SKLEPI

Sraz byl v 9⁰⁰ v klubovně. Přišel jsem o půl hodiny dříve, protože mi nedošla štafeta. Ostatní se začali trošička shromažďovat k deváté hodině. Kall, Vova, Jano, Maki, přišli asi o 10 min. pozdě a o Marthym ani nemluvě, přišel v 1/2 10. A řekl, když vstoupil do klubovny „já jsem zaspal“. Na to jsme se rozchechtali. Protože jeho zevnějšek nasvědčoval tomu, že opravdu zaspal. Ovládla nás zvědavost, zda pod kaktusem nemá ještě pyžamo. Naštěstí tomu tak nebylo a tak jsme se všichni společně pustili do připraveného programu dopoledně. Šidlo celému oddílu

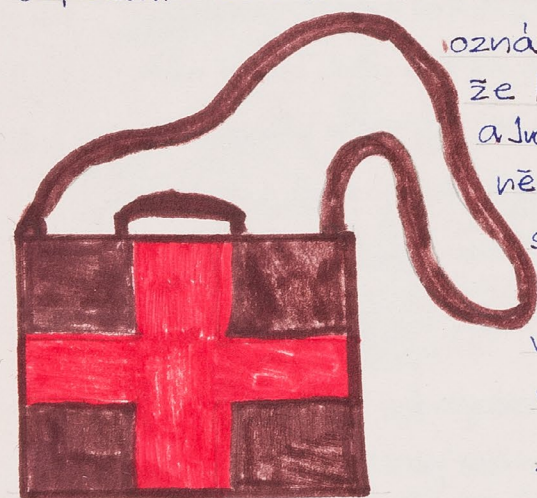
oznámil, že Marcel a Jan po splnění nováčekovské zkoušky se stávají právoplatnými členy Jednotky. Marcel zůstává v družině Jelenů, Jan zůstává v družině Lišek. Také řekl, že Jirka nováčekovskou nesplnil a odchází z oddílu. Potom nás

Šidlo naučil několik druhů obrazů a mezitím jsme si Juka, Gam a já zakéhli bloček. Po tomto Šidlo přinesl magneták a pustil několik písniček (ze) Spirituál-kvintetu. Po tomto jsme se rozešli domů.

ÚČET

Šidlo
Zero
Jindraš
Ivan
Jano
Kall
Vova
Merlin
Marthy
Maki
Aleš
Ruk
Juka
Marcel

Jirka
(Kabi).

